

RUH ve MADDE

Ekim 2016 Yıl:57 Sayı:681 (KDV Dahil) 5 TL

İradenin Güçlenmesi ve Sevginin Bırakabilme Gücü

Bilgehan Meral

Hayatlar Arası Hayat

Paul Aurand

Aydınlık ve Karanlık

Hasan Sonsuz Çeliktaş

Mistik Deneyimler

Kaia Nightingale

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

81

ilâhî Nizam ve Kâinat Işığında

BİLYAY 2016
AKADEMİ 2017

**Bilyay Akademi sizi kendi içinizdeki
ufukları keşfetmeye çağırıyor.**

Dönüşüme hazır mısınız?

Kendini tanımak ve kendi içindeki potansiyeli keşfetmek tüm insanlığın peşinde olduğu ortak hedef. . . İnsanın evrendeki yerini ve içinde varolduğu büyük sistemi anlama isteği giderek artan bir ihtiyaç. . . Yaşamın ve duyarların ötesinde işlemekte olan prensipleri kavramak ve bunların yaşam içinde nasıl işlediklerini anlamak. . . Belki de hepimizin en temel arzusu. . .

Siz de içinde var olduğunuz gerçekliği daha derinden kavrayabilmek, kendinizi tanımak, yaşam amaçlarınızı keşfetmek ve yaşamınızı daha anlamlı hale getirmek istiyorsanız sizi Bilyay Akademi'ye bekliyoruz.

Her hafta cumartesi günleri, çeşitli alanlarda uzman eğitmenler tarafından verilen teorik ve uygulamalı derslere katılarak ruhsal gelişime yönelik pek çok konu hakkında bilgi edinebilirsiniz:

İnsanın yapısı, bilinç ve bilinçötesi, rüyalar, görünmeyen etkileşimler, enerji alanları, şifacılık, ölüm sonrası bilincin devamı, tekrardoğuş, ruhsal dönüşüm teknolojileri, farkındalık, meditasyon, yaratıcılık, zamanın yapısı, astroloji, dünyanın geleceği vb. konuları Türkiye'nin en eski ve köklü kurumu olan MTİA Derneği ve BİLYAY Vakfı'nın birikimiyle öğrenmek için BİLYAY Akademi yenilenen programlarıyla bir kez daha kapılarını açıyor. . .

01 Ekim 2016 Cumartesi günü

saat 16:00'da tanıtım toplantısı yapılacaktır.

08 Ekim 2016 Cumartesi başlayıp, 27 Mayıs 2017'de bitiriyoruz.

Cumartesi 16:00 – 19:00 arası toplanıyoruz. Kayıt için 0212 243 18 14

nolu telefondan Saadet Er ile bağlantıya geçiniz.

SEVGİLİ OKUYUCULAR

“SEVGİ” ile yaşamın, “Birlik” denen duyguyu, hali hissetmenin özlemiyle yaşarız hep. Oysa bu bize hiç de yabancı değildir, o tadı biliriz biz. Çünkü kuvvetle sezdiğimiz şey, hiçbir şeyin birbirinden ayrı olmadığıdır; görünen dünyadaki onca ayrılıklara rağmen. . . Ruhsal bilgilere aşına olanlar, görünenin arkasındaki o görünmeyen “bir” oluşu önce zihinsel düzeyde anlar, sonra sezgileri oranında hissederler ve yaşama yansıtmaya çalışırlar. Ancak şu var ki, varoluşun kendindeki o “en derin” birlik hali bizim -sezgisel de olsa- bu dünyada hissettiklerimizin çok ötesinde “aşkın” bir durumdur. *İlâhî Nizam ve Kâinat* kitabı bilgileri bize, o en aşkın birlik ve sevgi halinin ancak Hidrojen Aleminden sonraki “Sevgi” ve “Vazife” alemlerinde aşama aşama kapsam kazanacağını ve “Ünite” denilen en üst plansal yapı içinde varlıklar için tam bir birlik halinin gerçekleşebileceğini bildiriyor.

Bizim alemimizde, Dünyamızda ise kendini bilmeyen şuurların açgözlülükleri, hırsları, bencillikleri, ihtirasları bir yığın ayrılık mizansenlerini önümüze getiriyor. Bu, madde kainatlarında ta Üniteye kadar giden “değer farklanması ve duality” prensibinin dünyamızdaki bir işlevi elbette. Ama unutmayalım ki, varlıklarımız küresel zamanı kullanan o çok süptil yapılarıyla şu dünyasal şuur yapımızın çok üstünde bir nüveye ve birikime sahiptir ve her varlık, o derin birliğin “holografik” bir şekilde bilgisini içinde taşır. Bu çok derin özlem ve arzudur ki bizim içimizden fıskıran o derin bağları alem alem, plan plan tezahür ettirir. Mevlana C. Rumi'nin “Dinle neyden kim hikâyet etmede, ayrılıklardan şikâyet etmede” mısrası bu özlemin şairane yüksek bir ifadesidir. Bu yüzdendir ki her olaya daha yukarıdan, üst planlardan bakmaya çalışmak ruhsal yolların en önemli ilkesidir.

Varlıksal özlemlerimiz ne kadar süptil olursa olsun ayaklarımızı yere basmamız gerektiğini unutmadan, kendi dünyamızın icaplarını ve buradaki varlıksal-dünyasal görevlerimizi aksatmadan, Sadıklar Plânındaki ifadesiyle “Makul Vicdan”ı kullanarak yaşamlarımızı sürdürmek zorundayız. Biliyoruz ki; en yüksek bilgilere, ideallere bile bürünebilen, içerisine sızan şahsi hırsları, eş koşmaları fark edip kendimizle, hayatın olaylarıyla yüzleşebilmek; hiçbir faniye değil ancak “planımız”, “yukarısı” diye ifade edebildiğimiz “Yaradanın ipine” ve ilkelerine bağlanabilmek; varlığımızın kapasitesini ve kendimizin değerini bilip ruhsal bilgileri yaşamı küçümsemekten uygulamak; kendi şuur düzeyimizdeki “sevgi ve birliği” çoğaltabilmemizin en temel yollarıdır.

MTİAD ve BİLYAY önümüzdeki süreçteki her türlü etkinlikte, bu “sevgi ve birlik” anlayışından ve ilkelerinden sapmadan, görev bildiği yolda sizlerle yürümeye büyük bir azimle devam ediyor. Bilyay Akademi yeni dönemine Ekim ayında başlıyor. Cumartesi derslerimize bekliyoruz.

Ayrıca *İlâhî Nizam ve Kâinat*'i birlikte okuduğumuz dersleri evinize, işinize, cep telefonunuza, bilgisayarınıza kadar taşıyoruz. *İlâhî Nizam ve Kâinat* ONLINE uzaktan dersler 31 Ekim'den itibaren 21:00-22:30 arası her pazartesi gerçekleşiyor. Kayıt olmayı unutmayın.

Saygılarımızla

Ruh ve Madde

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Genel Yayın Yönetmeni
K. Levent KOSOVA

Teknik Sorumlu
Dilek YILMAZ

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama
Gülşah ÇAPRAK

Kapak
Ferda TULUNTAŞ

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Arma Matbaacılık ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Mevlevihane Sok. No: 2 D: 1
Cevizlibağ - Zeytinburnu / İSTANBUL
Tel: +90 212 481 30 04 - 05
www.arma-tr.com
Sertifika No: 30980

ISSN 1302-0676

EKİM 2016 Sayı: 681 Cilt: 57

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı**'nın bir kuruluşu olan **Bilyay Yayıncılık Eğitim ve Sağlık Hizmetleri Ltd.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Bilyay Yayıncılık yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@bilyayyayincilik.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK
HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi
Hesap No: 68 / 6295165
İBAN: TR61 0006 2000 0680 0006 2951 65

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http://www.bilyay.org.tr
http://www.bilyayyayincilik.com
http://www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@bilyayyayincilik.com

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http://www.bilyay.org.tr
http://www.ruhvemadde.com
http://www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Zaman ile İlgili Kavramlar** Dr. Bedri Ruhselman
İlâhî Nizam ve Kâinat'tan Seçmeler
2. Bölüm
- 10 **İradenin Güçlenmesi ve Sevginin Bırakabilme Gücü** Bilgehan Meral
- 16 **Mutlu Olabilmek İçin Basit Stratejiler** Chris Right
- 22 **Hayatlar Arası Hayat** Paul Aurand
- 30 **Michael Newton Yolculuğuna Uğurlandı**
- 31 **35. Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı** (Tüyap 12-20 Kasım 2016)
- 32 **Kişinin Kendinin Görünmezliği** Maurice Nicoll
3. Bölüm
- 39 **Bedeninizin İçinde Olun** Dr. Judith Orloff
- 42 **Rüyalardan Alman İlham** Lynn Picknett
- 44 **Aydınlık ve Karanlık** Hasan Sonsuz Çeliktaş
- 46 **Mistik Deneyimler** Kaia Nightingale
- 54 **Şifa Paradoksu** Fadime Çelik
2. Bölüm
- 60 **Her Birimiz Anlamına Gelen Yaratıcı Kaos** David Peat ve John Briggs
- 63 **Etkinlikler**

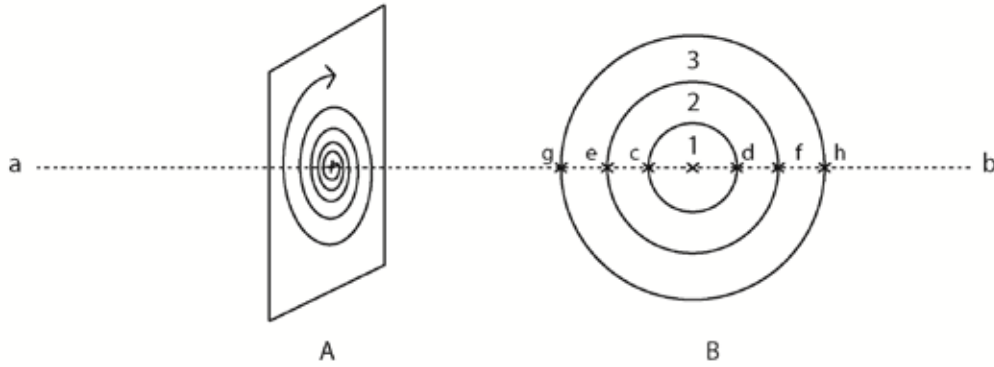
İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Zaman ile İlgili Kavramlar

*Dr. Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

2. Bölüm

Yüzeysel ve idrakî zamanlar hakkındaki bilgiyi tamamlamak için, bu iki zaman idrakini evrendeki “aslî zaman” a oranla, birbirine kıyasen açıklamamız gerekiyor. Bu bilgiyi de yine şemalar üzerinde vereceğiz.

“C” şemasında “a-b” hattı, evreni kateden aslî zamandır. “A” şekli, aslî zaman üzerindeki yüzeysel zaman akışını, “B” şekli ise küresel zamanı göstermektedir. Yüzeysel zaman, şekilde görüldüğü gibi, aslî zaman akışının bir “x” noktası etrafında devirler yapar ve periyotlarıyla spiral çizer. Bu spiral, ne kadar fazla devirli olursa olsun, aslî zaman üzerindeki “x” noktasından ayrılmamakta, hep yerinde sayarak uzanmaktadır. Şu hâlde, bir ömürlük süreyi gösteren “A” zaman realitesinde, aslî zaman üzerinde yürüyüş ve akış yoktur. Ancak, aslî zaman üzerindeki bir tek “x” noktasının realitelerinin tatbikatı vardır ki; bu da, önceki şemalarda gösterdiğimiz gibi, yüzeysel zamanın birkaç periyodunda veya bütün periyotlarında devam edebilir.

“B” şekline bakıldığında ise, burada, 1, 2, 3 rakamlarıyla gösterilmiş, merkezleri aynı olan iç içe üç kürenin kesiti görülmektedir. Bu küreler, birbiri içine girmiş üç tane ayrı küre gibi düşünülmemelidir. Bu, birinci kürenin, yâni ortadaki en küçük kürenin her yöne doğru genişleyerek büyüyen üç safhasını göstermektedir.

Çünkü küre zamanının gelişimi, bir yüzey üzerindeki spiralin bir tek yönde uzayıp kısılması şeklinde olmayıp, merkezinden itibaren kürenin bütün yönlerine doğru aynı zamanda genişlemesi, yâni büyümesi suretiyle olur. Meselâ burada, “1” numaralı küre, kürenin en küçük hâllerinden bir safhayı göstermektedir. “2” numaralı küre onun genişlemiş ileri bir safhası, “3” numaralı küre ise en geniş safhasıdır. İşte idrakî zaman böyle gelişir. Bu gelişim, “a-b” aslî zaman akışı üzerinde, yüzeysel zamana kıyas edilirse görülür ki; burada idrakî zaman, yâni küresel zaman, birinci küre hâlinde iken aslî zaman akışı üzerinde “c-d” parçasını kapsamına almaktadır. Bu “küre idrakî” gelişip “2” numaralı büyüklüğünü alınca aslî zaman akışında yürüyerek “e-f” parçasını kaplamış ve daha genişleyip “3” numaralı küre hâline girince aslî zaman akışında “g-h” parçasını katetmiş bulunmaktadır. O hâlde, yüzeysel zaman idrakinin gelişimi, aslî zaman akışı üzerinde hiçbir yürüyüş yapmayıp bir tek nokta üzerinde durduğu hâlde, küresel zaman idrakinin her gelişim ânı, aslî zaman akışı üzerinde yürüyüş eşliğinde olmaktadır. İşte onun içindir ki, asıl tekâmül, idrakî zamanın hâkim olduğu, dünya üstü vazife plânından itibaren başlar. Hakikaten, dünya hayatının icaplarından olarak muazzam cehitler harcanıp güçlüklerle alınacak bir sonucun milyonlarca katı, dünya ötesi âlemlerde en küçük bir cehit karşılığında elde edilebilir.

*
* *

Zamanı bu şekilde, şemalar üzerinde az çok bir kolaylıkla açıklarken,

buna bağlı olan mekân üzerinde de durmamız gerekiyor. Çünkü mekân olmayınca zamanın mevcudiyeti, yâni âlemlerdeki tezahürü mümkün olmaz. Evrendeki aslî zaman akışının

âlemlerde tezahür edebilmesi için, o âlemlerin bünyelerine uygun mekân kavramına ihtiyaç vardır. Diğer deyişle, zaman mekanizmasının açıklanması, maddî ortama ve maddenin varyasyonlarına (*) muhtaçtır. Böyle olunca, zaman ve mekân kavramları birleştirilmedikçe, âlemlerde ne zaman, ne mekân tezahürü mümkün olmaz. Bu hakikati ileride daha açık olarak açıklayacağız. Mademki yüzeysel ve idrakî zamanlar, yukarıda açıkladığımız gibi birbirinden büyük farklarla ayrılmaktadır; zaman idraklerine sıkı sıkıya bağlı olan, dünya ve dünya üstüne ait mekânların da, birbirinden o kadar farklı olması gerekir.

*
* *

Şimdi, küresel zamana ait mekânı açıklayalım! Mekân, maddenin çeşitli unsurlarını lokalleştirme zorunluluğunun bir ifadesidir. Bu ifadeyi her iki zaman realitesine göre açıklayalım! Öncelikle şunu belirtelim ki, burada yapılan açıklamalar, herhangi bir cisim üzerinde tatbik edilerek değil, tarif edildiği şekilde hayal edilerek düşünülürse, mekân konusunu anlamak kolaylaşır.

Önce, yüzeysel zamanda mekânı açıklayalım! Yüzeysel zamanda periyotların oluşabilmesi için, üç şartın gerçekleşmesi gerekir: Birincisi, zamanın akışını ve periyotların geçişini tesbit etmek için maddî bir “ortam” (bu ortam, mekân değildir); ikincisi, bu periyotların oluşması ve zamanın akışı için “hareket”; üçüncüsü de, hareketin vuku bulmasını ve periyotların tesbitini takdir etmek için, hareketi o ortama bağlamak. İşte, yüzeysel zaman için mekân budur.

Şu hâlde, yukarıdaki şartları bir araya getirdikten sonra, “yüzeysel zaman mekânı”nı şöyle tarif ve kabul etmek icap eder: Helezonî yönde vuku bulacak bir hareketin akış yönünü ve belirli periyotlarının başlangıç ve bitiş noktalarını tesbit ve takdir etmek için, maddî bir ortamın o harekete bağlantısı, yüzeysel zaman mekânını meydana getirir. Burada geçen “ortam” terimi, bir mekânı değil, sadece, lokalize olmamış madde unsurlarını ifade eder. Yâni, madde unsurları mevcuttur, fakat onların lokalizasyonları, diğer deyişle, birbirine oranlanabilecek pozisyonları mevcut değildir. Bu lokalizasyonun vuku bulması, mekânın oluşabilmesi için, o unsurların, yukarıda söylediğimiz gibi, herhangi bir “hareket”e bağlanması gerekir. Şu hâlde, zaman ve mekân birbirinden ayrılamaz. Bu öyle bir “oluş”tur ki; biraz ileride açıklayacağımız gibi, Aslı Prensibe bağlı iki büyük prensibin, evrenin çeşitli âlemlerine göre tezahür eden ve bütün olaylarıyla, realiteleriyle, idrakleriyle o âlemleri kendilerine intibak ettiren belirleridir.

Yüzeysel zaman mekânını bir bedene kıyasen şöyle ifade ederiz: Bedenin hareketlerinin maddeye olan irtibatı ve maddenin bu irtibatlardaki değeri, mekânın bütünüdür. Anlaşılması güç gibi görünen bu ifadeyi bir örnekle aydınlatacağız: Havaya atılmış bir taş tasavvur edilsin! İlk olarak, burada taşın hareketi ve bu hareketin başlangıç ve bitiş noktasıyla ifade edilebilecek periyot karakteri vardır; bu birinci şart. Bundan sonra hareketi ve periyot noktalarını tesbit ve takdire yarayan, havada “ortam”a gerek vardır; bu da ikinci şart. Nihayet,

bu hareketin ve periyot noktalarının ortama kıyası veya bağlantısı mevcuttur; bu da üçüncü şart. İşte bu üç şartla tezahür eden, taşın boşluktaki hareketi, yüzeysel zaman idrakine özgü mekânı meydana getirir.

Demek ki bir beden in idraki karşısında, o beden in hareketlerine bağlanmak suretiyle hareketlerin periyotlarını, yâni başlangıç ve bitiş noktalarını tesbit eden ortam, bir mekândır. Bu ortama bütün maddeler dahildir. Bir madde lokalizasyonu kabul ettiğimiz bir beden karşısında mekân: Taşıyla, toprağıyla, atı, arabası, uçağı ve insanlarıyla, bütün bir lokalizasyon, bir mekândır. Mekân; bir bireyin bastığı bir metrekairelik toprak, başını kaldırıp baktığı uzay, şehir, ülke, kıta ve dünya olarak sonsuz nüanslarla derecelenir. Burada sonsuz mekân imkânları vardır.

*
* * *

“Yüzeysel zaman idraki mekânı”na nazaran sonsuz imkânlarla sahip “idraki zamana ait mekân”ı, değil idrak etmek, en güçlü imajinasyonlarla dahi sezebilmek, insanlar için o kadar kolay olmayacaktır. Bununla birlikte, biz bunun da sezgisini vereceğiz. Yalnız, burada imajinasyonu kullanmak ve sezgilerle hareket etmeye çalışmak şarttır.

Öncelikle şunu söyleyelim ki, dünya idrakine göre böyle bir mekân realitesi yoktur. Dolayısıyla, burada söylenecek şeyleri dünya maddeleri üzerinde canlandırarak görmeye uğraşmamalıdır. Dediğimiz gibi, bunun sezgileri ancak muhayyilede canlandırılabilir. Fakat şunu da ifade edelim ki, muhayyile, yâni imajinasyon da çok süptil bir madde ortamıdır.

Dolayısıyla, imajinasyonda yaşatılan mekân, reel ve hakikî bir kıymettir.

İlk önce hayalî olarak bir küre tasavvur (*) edilsin! Bu kürenin, daha önce söylediğimiz gibi, bir tek yüzeyi üzerinde, yine hayalen, yüzeysel bir zaman ve bu zamanla mevcudiyet gösteren mekân tasavvur edilsin, yâni hayalen düşünölsün! Bu, basit bir zaman ve mekândır ve belirli, tek bir yöne sahiptir. Bu basit zaman ve mekânı hayalen canlandırdıktan sonra, bunun gibi, ikinci, fakat yönü ayrı, diğeri bir basit zaman ve mekân daha hayalen canlandırılınsın! Böylece, yönleri ayrı olmak üzere, üçüncü, beşinci, yüzüncü, bininci, milyonuncu ve sonsuz “basit zaman ve mekânlar” hayalen ayrı ayrı düşünölsün! Bunlar böyle ayrı ayrı tasavvur edildikçe, hepsi birer yüzeysel zaman ve mekândan ibaret kalır. Ancak, güçlü bir sezgi faaliyetiyle bunların sentezini yapmak gerekir. Bunun için de, hayalen canlandırılan bir küre içindeki, bu sonsuz yönde, sonsuz zaman akışlarının ve bu akışları tesbit edip bağlayan sonsuz ortamların hepsi birden, “bir tek zaman ve bir tek mekân” imiş gibi düşünölsün! Bu takdirde, aynı anda sonsuz yönlerle doğru akan bir tek zaman ve bu sonsuz yönlerle kıyaslanarak o akışları tesbit eden sonsuz ortam kavramından bir tek mekân ortaya çıkar ki, bu da küresel mekândır. Çünkü bu mekân, küre içinde zamanın akışını sağlamaktadır. Buradaki ortam, bizzat muhayyiledir. Zaten ancak muhayyilenin çok süptil maddelerinden ibaret bir ortamdır ki, böyle sonsuz yön ve periyot karakterini ifade eden hareketlerin akışlarını bağlayabilir. Yoksa, bu hâl, dünyanın kaba maddeleriyle olmaz.

Demek ki, bir küredeki sonsuz hareketleri, sonsuz yönlerdeki akışlara ve periyotlara kıyaslayarak onları tesbit eden imajinasyondaki sonsuz ortamları bir “tek oluş” a bağlayan imajinasyonun -kendisi de dahil olduğu hâlde- bu hareketler ve ortamlarla birlikte bütünü; idrakî veya küresel mekânı meydana getirir.

Bu imajinasyonu yapabilmek için bir hayli çalışmak ve düşünmek gerekir. Bununla birlikte, az çok bir gayretle, burada, güçlü sezgiler elde edilir. Dünyada, kaba bir ortamda yaşayan insanlar için dünya maddelerinde gerçekleştirilmesi mümkün olmayan bu yüksek zaman ve mekân mekanizmasını, dediğimiz gibi, ancak muhayyilenin çok süptil malzemeleriyle bir dereceye kadar gerçekleştirmek, birçok insan için mümkün olur. Fakat insan muhayyilesindeki süptil ortamlardan daha süptil olan üst âlemlerdeki varlıklar için, bu yüksek idrakî zaman ve mekân realitesinde yaşamak, doğal ve hattâ zorunlu bir hâl olur.

(Devam edecek)

İlâhî Nizam ve Kâinat’ın günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısından alınmıştır.

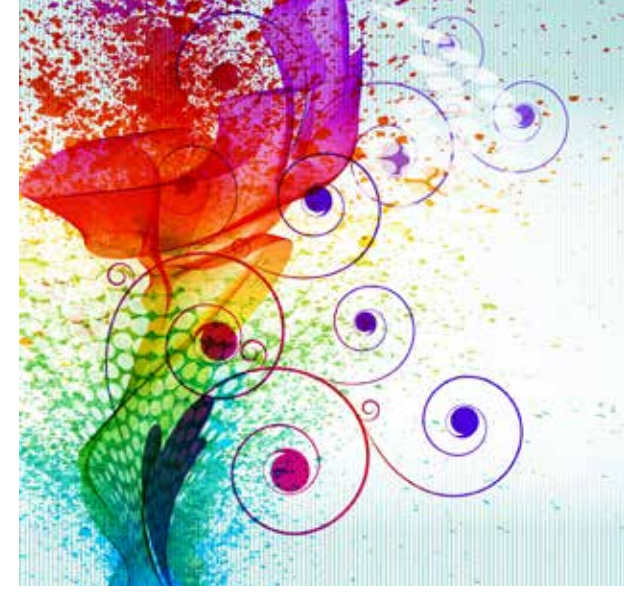
İradenin Güçlenmesi ve Sevginin Bırakabilme Gücü

Bilgehan Meral

DOĞDUĞUMUZ dünyada alakadar olduğumuz tüm hedefler maddeyle ilgilidir. Her zaman için planın içinde maddenin çeşitli görünümlerinin kullanılması şarttır. Ancak bu esnada en kışkırtıcı olan şey maddeyi kullanmaya çalışır ve onu öğrenirken fark etmeden ona yavaş yavaş bağlanma sonucudur. Bu maddesel uygulamalar en kaba olan lüks, para gibi çok kaba maddelerden tutun da duygularımıza kadar en ince maddesel uygulamalarda bile kendini göstermektedir.

Bebekliğimizden itibaren şöyle baktığımızda, hep son çare terk ederek yaşamsal dengemiz bozulmuş ama bunun sonucunda da istisnasız hep bir sonraki merhaleye çıkabilmişizdir. Bu çok garip geldiyse biraz örneklerden gidelim.

Annemizin o huzurlu rahminde geçirdiğimiz son günleri bir anımsayalım (bunu gerçekten yapabiliriz). Ne bir yer çekimi, ne gürültü, ne sıcaklık değişimi, ne acıkma hissi, ne de bağırsak sancıları. Her şey sütlüman ilerlemekteyken doğanın dengeleri gereği ana rahminden çıkmak şart olur. Henüz

daha çıkış yolculuğu yeni başladığında bile huzur bozulur ve ilk oksijeni ciğerlerimize çektiğimizde ağlayarak ilk tepkimizi veririz. Evet nefes aldığı için ağlayan insan bundan sonra o nefesi bir daha alamayacak gibi olursa tereddütsüz yine ağlayacaktır. Yani ilk doğduğumuz anda dahi daha öncesine göre terk ettiğimiz ve terk ederken bizi sarsan geçmiş anılarla doludur.

Biraz zamanı ilerletsek bir yaşa geldiğimizde ağızımızdaki süt dişlerini terk etmek zorunda kalırız. Komşularımız taşınır yada biz taşınırız. Bunun sonunda da ilk defa sevdiklerimizi bırakmak zorunda kalırız. Bu ya bir komşumuzdur ya da alıştığımız odamızdır. Bu şekilde devam ederek anaokul ve ilkokul öğretmenlerimizi bırakmak, yeni ufuklara yelken açmak zorunda kalırız. Bu da yetmez daha o yaşta çok sevdiğimiz aile fertlerinin bazılarını bırakmak zorunda kalırız. Ancak daha az bağımlı kalarak sevgiyi

deneyimlemenin en sert ve en hızlı yolunu deneyimlemiş oluruz.

Aslında bu yöntemi geçmiş yaşamlarda hep kullanmış olmamız bizim yeni pozisyonlarımıza adapte olmamızı kolaylaştırmaktadır. Her geçen an bu adapte olma ve uyum sağlama yeteneğimizi biraz daha güç kazanmakta ve bizim idrak zincirimizde yeni bir halka oluşturmaktadır. İdrakteki halka bağlantıları öyle bir şekil alır ki, tek sıra şeklinde değil her halka bir diğerine temas edercesine üç boyutun ötesinde imajine edebileceğimiz birbirine dolanık bir ilişki oluşur. Bu da öz varlığımızın mayasıdır.

Hayatımızın geri kalanında hep biraz daha ilerlemek zamanı geldi ise bir şeyleri terk etmek zorunda kalmaya devam edeceğiz. Buna tersten de bakabiliriz. Eğer ki bir şeyleri artık olaylar terk etmemizi zorluyor ve hatta buna mecbur bırakıyorsa bu mutlaka ruhsal bir gelişimin yeni eşiğindedir ve bu eşiği atlamak zorundayız demektir. Bu mutlu bir gündür.

Bazen de her bırakmak ve ayrılmak eskisinin daha düşük seviyede bir realite olduğunu göstermez. Eğer ki içinde bulunduğumuz realiteye göre davranmamış ve daha en baştan nefsanî davranmaya başlamış, bulunduğumuz noktayı idrak edememiş, dejenere olmuş isek, sistem bizi o zamanın ve mekanın döngüsünden dışarı atar ki bu da sanki bir cehennemdir. Zaman kayıbdır. Ama görülmelidir ki bu bir ceza değil ancak daha fazla yük yüklenmeden, karma oluşturmadan farkındalığın artırılması için ihtiyaç duyulan bir travmanın vazifeli ruh varlıkları tarafından oryantasyonudur.

Zamanı az önce kaldığımız yerden

devam

ettirerek biraz daha ilerletelim. Evlenirken annemizi babamızı eskiye nispetle bırakmak zorunda kalır, ancak karşılığında kendimizin anne baba olduğumuz yeni aile realitesini, bir hayat içerisinde daha deneyimleriz. Evlenirken annemizi babamızı bıraktığımız gibi evlendikten sonra da eğitimleri bahanesi ile canımız evlatlarımızı bırakırız. Hatta bazen de onların ani ölümlerine şahit olur çok yoğun yaşadığımız (ancak yoğun yaşamış olmak tekamül derecesinin yüksek olduğunu göstermez) sevginin bir

varyasyonunu bırakma

hızlandırılmış eğitimini alırız. Bırakabilme yeteneğimizi ve irademizi geliştire bilmek için ileriye bir adım atmış oluruz.

Şimdi soru şu; bu yeti bize nerede lazım olacak?

O zaman bu sorunun cevabı için şu yaşanmış enstantaneye bir göz atalım.

Bundan on binlerce yıl önce dünyanın bu adam ve havva döneminde değil de bir önceki döneminde bilge bir medyum vardı. Herkese bilgi verirdi. En sevdiği şey ise annesine ruhsal bilgiler vermek ve annesinin gözündeki o ışıltıyı gördükçe bunu daha da çok yapmak istemekteydi.

Annesi ile yaptığı şey her ne kadar pozitif gibi gözükse de bir duygusal bağımlılığa ve otomatizmaya kendini bırakmıştı.

Elbette tabiat bunun böyle devam

etmesine izin veremezdi. Dengelerin derhal bozulması lazımdı. Vicdani gibi gözükse de kendi ölçüsünde nefsanîyete dönmüş bu enerjetik durumu bir kırılma noktası yaşamalıydı.

Ve annenin vücudunda kimyasal dengeler dış tesirler aracılığı ile bozulmuş artık konuşulanları bile anlayamaz hale gelmiştir. Bozulan denge anneyi ölümün eşiğine kadar getirmiştir. Bilge kişi şifa, öte alem ve tesirler hakkında o kadar şey bilmesine rağmen gidişata engel olamamış ve annesini yavaş yavaş ve sessizce ötealeme uğurlamıştır.

Bu kaçınılmaz sonun her ikisi içinde bırakma seansı ve tekamül çalışması olduğunu çok iyi bilmekteydi bilge adam. Anne varlık bedenini ve dünyada elde etmiş olduğu tüm alışkanlıklarını bırakacak, yeni bir titreşime ve şuur derinliğine dalacaktı.

Bir süre sonra vücudun kaba maddesinin yavaşlatıcı tesirlerine bağlı olmayan anne varlık oğluna duyduğu derin sevgi (ancak burada önemle belirtmek gerekir ki bu sevgi bulunduğu titreşim seviyesine paralel seviyedeki bir aktivitedir. Daha yukarılarda yaşayacak olduğu sevgiye göre ancak nefsanîyet gibi kalır) ile oğlu ile bağlantı kurar. Bilge kişi durumun farkına varmış ve bu niyetin geciktirici bir zaman kaybı olduğunu anlatabilmek için anensine telepatik yollarla yaşadığı bu sevgi durumunun daha sonra geriye baktığında bir nefsanîyet hali olduğunu göreceğini hissettirir. Ve şunu der:

‘Anneciğim, öldün ve gelmiş olduğun bu nokta dünyadaki maddenî terk edebildiğin, sevgiyi daha içsel bir şekilde deneyimlediğin

bir seviyedir. Ancak gelişmede sınır olmadığı için geldiğin bu noktanın üstünde de deneyimleyebileceğin sevgi oluşumları vardır. Öncelikle halen bize sevgini gönderiyor olman ve bizim seni unutmamamızı istemen artık bu seviyedeki sevginin sende nefsanîyet olarak tezahürüdür ki terk etmeyi başardığın an çok daha yüksek deneyimler ve hatta vazife sezgileri seni beklemektedir. Ama bunun için burayı, buradaki artık duygusal seviyeye düşmüş bağlılığı terk etmek zamanıdır. Öz varlığına doğru yoluna devam et. Yolun açık olsun.'

Bu düşünceleri hisseden ve idrak eden anne varlık o seviyeden dezenkarne olup çok daha yukarıdaki titreşim seviyelerine senkronize olmuştur. Bu bırakmayı başarması sonucunda elde ettiği bir ödül değil bizim tabiat olarak adlandırdığımız ancak gerçek sistemi anlatmakta aciz ve yarım kalmış çok geniş bir

vazifeli planın çalışmasının doğal bir sonucudur.

Öyle seviyeler vardır ki o boyutta bizim şu anda dahi en ulvi olarak hayal edeceğimiz sevgi yayımları kaba nefsanî eğilimler olarak kendini gösterir.

Bizler de yeri ve zamanı geldiğinde her şeyi bırakabilecek şekilde kendimizi yetiştirmemiz gerekmektedir. Bunun da en önemli aracı irademizdir. O yüzden tüm semavi din ve düşünce odakları iradenin kuvvetlendirilmesine çok önem vermişlerdir. Hiç unutmayalım ki yeri ve zamanı geldiğinde irademiz ile kontrol altında tutacağımız en ince titreşimli maddeler (ki bunlar duygularımızdır) daha sonra geriye dönüp baktığımızda birer nefsanîyet olarak görünecektir.

İyi bir yeni nefes almak için eskisini tam *ve zamanında bırakmak gerekir.* □

Online Farkındalık Derginiz

3gozdergisi.com

/3gozdergisi

dijimecmua.com

Kitap

Mutlu Olabilmek İçin Basit Stratejiler

Chris Right

KENDİ mutluluğumuzu yaratabilir miyiz? Evet, çünkü kontrol her zaman bizdedir. Yaşamımızda istediklerimizi seçebilmemiz için bize özgür irade verilmiştir. Gerçek mutluluğu ya da ıstırapı seçmek bizim elimizdedir!

Her Şey Düşüncelerimizdedir

MUTLU olabilmek için mutlu düşüncelere odaklanmalıyız. Mutlu düşünceler yaşamımızın özel ve hatırlanmaya değer anlarıdır. Bu düşüncelere her gün ulaşabiliriz. Tek yapmamız gereken, bu mutlu anları anımsamaktır. Örneğin, aşık olduğumuz, mutlulukla dolu olduğumuz zamandaki duygularımızı anımsarız. İşte bunlar hayata aşık olduğumuz anlardır.

Bazı insanlar yaşamlarındaki negatif olayları pozitif olanlardan daha uzun süre anımsama eğilimindedirler. Aldıkları iltifatları birkaç dakikalığına anımsarlar fakat işittikleri hakaretleri senelerce unutmazlar! Atılan çöpleri uzun yıllar taşıyan çöpçüler gibi davranırlar. Neticede, zihinlerini kötü deneyimlerle meşgul ettiklerinden dolayı bunun acısını çekerler.

Zihnin ve kalbin kontrolünün bizde olduğunu hatırlayın. Mutluluğu ve sevinci kendi dünyamızın merkezine yerleştirebiliriz ve hep orada tutabiliriz. İstedığımız zaman bundan istifade eder ve bu duyguları şimdiki anımıza taşıyabiliriz.

Aklı başında hiç kimse mutsuz olmayı seçmez. Başımıza gelen olaylardaki duygusal tepkilerimizin sorumluluğunu üstümüze alırsak mutsuzluğumuzun sebebi olarak başkalarını suçlayamayız! Çare yalnızca biziz. Mutluluk sadece başımıza gelen olaylara bağlı değil, bu olaylara verdiğimiz tepkilere de bağlıdır.

Mildred Barthel, "Mutluluk bilinçli bir seçimdir, otomatik bir tepki değildir," der. Yaşamımızı her zaman sevinç ve mutluluğun üzerine kurabiliriz.

Asla Mutluluğu Koşullara Bağlamayın

ARTHUR Rubinstein'a göre, çoğu insan mutluluğu koşullara bağlar. Mutluluk yalnızca koşulsuz hissedilir. Eskiden, üniversiteden mezun olup iyi bir iş bulduğumda aşırı derecede mutlu olacağımı düşünürdüm; oysa şimdi, mesleğin tek başına mutluluğun garantisi olmadığını fark ettim.

Sürekli, "Doğru eşimi bulursam mutlu olurum,"

diyen birilerini tanıyor musunuz? Onlara yeni evlilere mutlu olup olmadıklarını sormalarını tavsiye edin. Büyük olasılıkla, "Çocuğumuz olursa tamamen mutlu oluruz," dediklerini duyarsınız.

Çocuğu olanlara mutlu olup olmadıklarını sorun. Çocukları büyüyünce mezun olup kendi ayaklarının üzerinde durmadıkça kendilerini rahat ve mutlu hissetmeyeceklerini söyleyeceklerdir. Görevlerini tamamlamış ebeveynlerin mutlu olup olmadıklarını sorun. Gençlik günlerini özlediklerini söylerler!

Aşağıdaki sözleri söyleyen kimse tanıyor musunuz?

"... olduğunda mutlu olurum."

"Mutluyum çünkü ..."

"Keşke öyle olsaydı, mutlu olurum."

olduğu sürece nasıl mutlu olabilirim ki?"
"Mutluluk kim, ben kim?"

Ne yazık ki, mutluluklarını koşula bağlayan bu insanlar gerçek ve sonsuz mutluluğu bulmakta zorlanırlar. Mutlu olmak için garanti isterler fakat bunun için adım atmak istemezler. Bunu şu şekilde çevirebiliriz: "Şu anda mutlu değiliz, şartlarımız uymadıkça da mutlu olmayacağız."

Diğer yandan, mutsuz insanlardan aşağıdaki sözleri de duyabilirsiniz:

"Beni hayal kırıklığına uğrattıyorsun!"

"Beni mutsuz ediyorsun."

"O olmasaydı mutlu olurum."

"Yalnızlığımın sebebi odur."

"Bana yaptıklarından sonra nasıl mutlu olabilirim ki?"

Bu insanlar tek bir sebepten dolayı sürekli mutsuzdurlar çünkü başkalarını suçlama eğilimindedirler. Mutsuzluk zihinde başlar. Zihnimizin ve düşüncelerimizin sorumluluğu bizdedir. Bu durumda, başkalarını mutsuzluğumuzun sebebi olarak nasıl görürüz? Düşünce ve duygularımızı kendimiz seçeriz. Mutlu ya da mutsuz olmayı seçeriz. Yukarıdaki örnekler seçimlerimizin yanlış olduğunu göstermektedir.

Negatif Düşünceleri Kovun

TIPKI kanser gibi, negatif düşünceler de öldürücüdür! Bütün geleceğimizi yok edebilir. Negatif düşünceler zihnimizi, bedenimizi ve duygularımızı etkiler. Düşüncelerimiz hissettiklerimizi üretir. Kızgın düşünceler kızgın hissettirir. Üzgün düşüncelerimiz olmadan üzgün hissedemeyiz. Mutsuzluk kendi kendine var olmaz. Mutsuzluk negatif düşünceyle birlikte var olan bir duygudur.

Negatif düşüncelerimizi nasıl yeneriz? Bunları düşünmekten vazgeçin! Negatif hislerimiz negatif düşüncelerimizin sonucudur. Negatif düşünmektense bunu pozitifte çevirebiliriz. Bunun etkili bir tekniği de mutlu kelimeler öğrenmektir. Bu kelimeler pozitif duyguları harekete geçirir. "Pozitif Sıfatlar Listesi" olarak adlandırdığımız bu kelimeler Apache Metodu'ndan (The Antidotal Positive Adjectives Character and Happiness Enhancement Method)*3. Negatif duygunun tam zıd Elbette alınmadır.

Emmet Velton'ın bu özel çalışması,

"Kendimi çok iyi hissediyorum," ya da, "Korkuyorum," gibi sözlerin ruh halimizi pozitif ya da negatif olarak etkilemesinin ampirik araştırmalarına dayanır.

* Antidotik Pozitif Sıfat Karakterleri ve Mutluluk Artırıcı Metot

Yani, mutsuz fikirlerimizi nasıl kovabiliriz?

1. Dikkatli olun! Kendinizi negatif düşüncelere dalmak üzereyken yakalayın. İlk birkaç gün uyanık olun.
2. Nahoş duyguların harekete geçtiğini hissettiğiniz anda bunları en kesin biçimde tanımlayın. Nefret mi, incinme mi, korku mu, endişe

mi, hoşnutsuzluk mu? Bu aşama bir sonraki adım için çok önemlidir.

3. Negatif duygunun tam zıddını bulmaya çalışın. Karşıt anlamını düşünün. Örneğin, kendinizi tembel hissettiğinizde, bunun karşıt sıfatı olan "enerjik" kelimesini düşünebilirsiniz. "Kendimi enerjik hissediyorum," diyebilirsiniz.

Kendimizi pesimist görürsek, "Umutluyum," deriz; yetersiz görürsek, "Becerikliyim," deriz.

Aynı stratejiyi kendimizi nahoş hissetmediğimizde uygulayabilir miyiz? Tabi ki! Karakterimizi geliştirmek ya da ruh halimizi iyileştirmek için, "Harika hissediyorum," "Güçlü hissediyorum," ya da, "Cana yakın hissediyorum," şeklinde düşünmeliyiz.

Başka ifadelerle de bu tekniğe katkıda bulunabilirsiniz. Bazıları yirmi bir gün boyunca her sabah on dakika bu ifadeleri sesli olarak söylerler. Sesli söylemek etkiyi ve duygusal katılımı artırır. Bunun pozitif olumlama ve öz konuşmadan farkı yoktur. Bazıları bu ifadeleri kağıda yazmayı daha etkili bulurlar ve fiziksel katılımlarını da sağlarlar.

Aşağıda Apache Projesi'nden alınan bazı mutlu kelimeleri bulacaksınız:

Mutlu, minnettar, kararlı, profesyonel, samimi, odaklı, yaratıcı, başarılı, düzenli, açık fikirli, arzulanır, adil, cesur, barışçıl, şık, candan, değerbilir, tarafsız, duyarlı, rahat, sadık, canlı, büyüleyici, terbiyeli, dürüst, harika, pratik, çalışkan, olgun, güçlü, iyi kalpli, bilge, insancıl, tutarlı, sakin, kendine güvenir, umutlu, esnek, demokratik, etkileyici, güvenilir, dakik, enerjik, arkadaş canlısı, anlayışlı, cömert... □

www.selfimprovementsmarts.com adresindeki makaleyi çeviren: Evren Pozan

Ruh ve Madde Dergisi İstanbul Satış Noktaları

Bayi / Mağaza	Semt	Yakınında bulunan
Gökmen (Hülya Kurt)	Göztepe	Petrol Ofisi İstasyonu
Nihat Koyunoğlu	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Erkal/Cenk Boztaş	Kadıköy	Eminönü İskelesi
Mephisto	Kadıköy	Postahane
Ergün Sarıaslan	Bakırköy	İDO İskelesi
Kabalıcı Kitabevi	Beşiktaş	Büyük Beşiktaş Çarşısı
Mephisto	Beyoğlu	İnci Pastanesi
Semerkant	Beyoğlu	Erra Goppa
ArkeoPera	Galatasaray	Postahane
Kadir Tuncer	Şişli	Şişli Camii
Nezih Kitabevi		
Remzi Kitabevi		
D&R	İstanbul ve diğer illerdeki 40 şubeyi öğrenmek için lütfen sorunuz.	

İLÂHÎ NİZAM ve KÂİNAT

SOSYAL MEDYADA

İlâhî Nizam ve Kâinat Kitabıyla ilgili bilgileri konferans ve duyuruları, kitabın sosyal medya adresinden takip edip paylaşabilirsiniz. Böylece interneti ve sosyal medyayı kullanarak bize ulaşıp duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebilirsiniz.

www.facebook.com/Mtiad1950

<http://www.mtiad1950.org.tr>

www.facebook.com/thedivineorderandtheuniverse

Hayatlar Arası Hayat

Paul Auran

BİR grupla konuşmaya başladığımda önce soru sorarak başladım. Aranızda *ölüme yakın deneyim yaşayan, öteki tarafı ziyaret eden* var mı? Evet, birden fazla el kalktığını görüyorum. “Siz ne deneyimlemiştiniz?” “Ameliyat sırasında tünel gibi bir şeyden beyaz bir ışığa gitmiştim.” Sizi anlıyorum, pek konuşmadığımız bir konu değil mi bu? “Evet.” Avustralya’da Sydney’de bir regresyon konferansındaydım. Bir kişiye regresyon yapıyordum, önce çocukluğuna, sonra anne karnına, sonra da doğmadan önceki ruh haline götürdüm. Doğmadan önceki ruh haline gitmeye ya da fiziksel bedenlenmeler arasındaki ruh olduğumuz zamana gitmeye “hayatlar arası hayat regresyonu” diyoruz.

Uygulama yaptığım kişiyi zamanda geriye yönlendirmeye başladım. Çocukluk hatıralarına gitmeden önce tavanda bir yerde durduğu ve kendi bedenine ameliyat yapıldığı bir ana gitti. Aslında göstermeyi düşündüğüm deneyim bu değildi ama bu oldu. Kalbi durmuştu ve doktorlar onun bedeni üzerinde çalışıyorlardı. Kalbi durmadan biraz önce kalp ameliyatı geçirmişti. Bu sırada göğüs kafesi sıvıyla dolduğu için kalbi durmuştu. Bu nedenle sıvıyı boşaltıp kalbini tekrardan çalıştırmaları gerekmişti. Adam bu sırada bedeni üzerinde çalışan doktorların çılgınca çabasını görmüştü ve çalışmalarının tümünü anlattı. Doktorlar onun bedeni üzerinde çalışırken o, odadan çıkıp bekleme odasındaki karısının yanına gitti. Normalde o bekleme odasına hiç gitmemişti fakat bu sırada

o odadaki mobilyaları falan tarif etti. O odada bekleyen karısının düşüncelerini de anlattı. Adam ameliyata girmeden önce doktorlar karısına, “Belki başaramayabiliriz,” demişler, “kalbinin durduğunu ve geri getiremeyebileceklerini” de söylemişler. Çiftin on bir tane çocukları varmış, bekleme odasındaki adamın karısı adam ölürse yapacağı işleri düşünmekteymiş. Sağlık sigortası, şu çocuğun şu işi falan diye. Regresyon sırasında adam karısının ne düşündüğünü anlayınca biraz hayal kırıklığına uğradı. Çünkü karısı o ölürse yapacağı işleri düşünmekteydi. Regresyon deneyiminden sonra eve gidince regresyondaki algılamalarını karısıyla konuşmuş çünkü bu durumu normalde hatırlamıyordu, ancak regresyon sırasında hatırladı. Karısı da adam ameliyattayken bekleme odasındaki düşüncelerinin doğru olduğunu ve adamın tarif ettiği mobilyaların da aynı o şekilde olduğunu teyit etmiş.

Benim Deneyimim

ON DÖRT yıl kadar önce oğlumla birlikte bir göl kenarındaydım. Yağmur, bulut yoktu henüz ancak şimşek ve yıldırım seslerini duyuyordum. O zaman üç yaşında olan küçük oğlum korktu ve eve gitmek istedi. O nedenle göl kıyısından ayrılıp arabaya gittik. Onu arabaya oturtup eşyaları yerleştirirken bana yıldırım çarptı. O an ne olduğunu anlamamıştım, tek bildiğim büyük bir patlamaydı ve her şey beyazlandı. Bu beyazlık nereden geliyor diye düşünme fırsatım bile oldu çünkü bayağı sürdü. Elektrik çarptı ve beni kafa üstü fırlattı.

Yıldırım çarpanlar 50 milyon volt elektrikle çarpılıyor. Lastik terlik giymiştim belki o izolasyonu sağlamıştır. Sonra yağmur ve fırtına başlamış. Bir süre bilinçsiz kalmışım. Uyandığımda hastaneye götürülüyordum. Genelde yıldırım çarpan insanlar yaşayamıyorlar. Ben ölmediğim için doktorlar pek çok test yaptılar. Ondandan sonra da birkaç tane fiziksel problemim oldu özellikle de hafıza konusunda. Mesela benzin almak için benzinciye gidiyordum. Oğlum bana, “Baba ne yapıyorsun,” diyordu. “Arabaya benzin alacağım,” diyordum, o da “Şimdi yeni aldın ya,” diyordu. Depo doluydu ama tekrar almaya kalkışıyordum. Birkaç ay sonra bu travmanın bir kısmını bedenimden serbest bırakmak için regresyon yaptım. Regresyon sırasında o ana döndüğümde bedenim yine aynen elektrik çarpmış gibi titremeye başladı. Tabii travmayı bedenden çıkarmanın iyi bir yolu bu. Ama aynı zamanda yıldırım çarpınca öldüğüm o kısa sürede ne olduğunu hatırladım. Aynen denildiği gibi o “ışığa” gittim.

Ölüme Yakın Deneyim

YALNIZ ışığın içine girmeden evvel boşluk gibi bir yere gittim. Hiçbir şeyin olmadığı bir yer. Karanlık değil, gerçekte hiçbir şey yok. Ondandan sonra ışık vardı. Ondandan sonra da felsefe ve spirüel kitaplarında kavram olarak okuduğumuz *koşulsuz sevgi* diye tanımlanan boyuta gittim. Koşulsuz sevgiye her zaman inandım ve aslında özlediğim bir şeydi. Oraya gittiğinizde onu gerçekten deneyimliyorsunuz. Şimdi *hayatlar arası hayat regresyonu* yaparak bu koşulsuz sevgiyi gerçekten

hissetmek ve anlamak için insanları oraya götürüyorum. Sadece bu deneyim bile bazı insanların hayatını, insanlarla olan iletişimlerini pozitif yönde tamamen değiştiriyor.

Sonra hayatın gözden geçirilmesi gibi çok enteresan bir şey oldu. Yargılayıcı bir şey değil de daha çok eğitimsel bir gözden geçirme. Biri oturup sizinle konuşuyor gibi de değil ama daha deneyimsel. Yirmi yaşından beri ben bu işleri yapıyorum. Bu işi yaparak insanların hayatlarına dokunuyorum. Hayatın gözden geçirilmesi sırasında, yaptığım iş nedeniyle hayatlarına dokunduğum bu insanların da takdirini deneyimledim. Gerçekten bunu hissetmek çok güzel ve gerçek bir deneyimdi. Birinin teşekkür ederim demesinden çok farklıydı, o takdiri gerçekten hissediyorsunuz.

Ben orada hayatın gözden geçirilmesini yaparken ışık enerjisi gibi olan bir takım varlıklar vardı. Dediler ki, "Bütün bu insanlara yardım etmek muhteşem." "Evet" dedim. Ondan sonra hiç beklemediğim bir soru sordular bana, "Bütün bu insanlara yardım ettin ama peki kendin için ne yaptın, kendine nasıl özen gösterdin?" Bunu hiç beklemiyordum. İşte geri gittiğinizde öğreneceğiniz şeylerden bir tanesi bu.

Birçok kişi oraya gittikleri zaman geri gelmek istemiyorlar. Bir kere eve, yuvaya gittikten ve *koşulsuz sevgiyi* deneyimledikten sonra kim geri gelmek ister ki. Dolayısıyla oraya bir kere gittikten sonra iki durumla karşılaşsınız. Ya buraya geldikten sonra orayı özlersiniz ve oraya geri gitmek istersiniz ya da orayla bağlantıda kalıp, sonra buraya gelip, burada yapmanız gereken neyse onu yaparsınız.

Tabi hayatımla ilgili olarak keşfettiğim daha fazla şey vardı ama onlar çok kişisel olduğu için burada paylaşmayacağım. Benim için çok gerçek şeyler vardı. Ondan sonra en inanılmaz şey oldu. Muhtemelen hepimiz *birlik, bir olmak* kavramını okudunuz. Hepimiz biriz değil mi, kavramı anlıyoruz. Bana bütünün parçası olma deneyimini yaşattılar, her şeyle tamamen bir olmayı.

Tabi bu deneyimi bizim limitli insan sözcüklerimizle anlatmak çok zor. Ve çok enteresan olan ise bu bütünlük içinde yine de benlik duygusu vardı, onu kaybetmiyorsun, ama aynı zamanda bütünün bir parçasısın. Ondan sonra da bana o bütünden ayrılma deneyimini yaşattılar. Bu hepimizin taşıdığı temel bir yara. Ondan sonra da bana hepimizi birbirimizden ayıran rekabet ve

yargıdan, gerçekten yargısal olmaktan bahsettiler. Ve o birliği deneyimleyip sonra ondan ayrılmak çok acı vericiydi. Bence bunu, tekrar birlikte olma duygusunu çoğumuz özlüyoruz.

Dolayısıyla bu regresyon seansı fiziksel olarak benim iyileşmeme yardımcı oldu ve bu süreç beni bir arayışa itti. Ben zaten hipnoterapi ve regresyon yapıyordum. O zaman şunu araştırmaya başladım: *İnsanlar ölmek zorunda olmadan, onlar ölmeden önce bu ana onları nasıl götürebilirim?* Geçmiş yaşam regresyonu yapıyordum, o da buna yakındı ama benim için hala bir şeyler eksikti. Geçmiş yaşam regresyonunda kişiyi önce geriye çocukluğundaki hoş, keyifli anılara götürürüz. Bunu yaparken de insanların anılarını hatırlamaya çalışmak yerine onların ortaya çıkmasına izin vermelerini deneyimlemeleri için yaparız. O çocukluğuyla olan bağlantıları bir kere hatırladıktan sonra zihin, "Tamam gidelim, hatırlayalım," diyor. Sonra ana rahmine götürüyoruz. Tabi herkes geçmiş yaşam regresyonunu bu şekilde yapmıyor ama ben böyle yapıyorum. Rahimde olmak ruhun bedenle birleştiği zaman olduğu için gerçekten inanılmaz bir deneyim, tabi ki bilinçli zihnin çok ötesinde bir şey.

Birçok kişi doğmaya hazır olmanın nasıl olduğunu hatırlıyor ve bazı ruhlar "Yaşasın, bekleyemiyorum, hadi bedene gideyim," diyorlar. Bazıları da, "İnanamıyorum, yine aynı şeyi yapmak zorundayım," diyorlar.

Seanslardan birine en son çare olarak gördüğü bu seansı almak için Buenos Aires'den New York'a işini kaybetmiş bir anne geldi. Çocuğunu tek başına büyütüyordu, depresif ve

intihara teşebbüs etmişti. Rahimdeki ana gittiğinde, doğmak için hissettiği heyecanını ve hevesini hatırladı. Bu bedene geldiği için, gerçekten doğacak olduğu için çok heyecanlı ve hevesliydi. Seansta bu heyecan ve hevesi sadece hatırlamakla kalmadı, bu duyguların enerjisini geri aldı ve evine döndü. Geçen ay bana mail attı, "Depresyonum bitti, tekrar işe girdim. Kendimi çok canlı ve hayat dolu hissediyorum," diyordu. Rahimde olunan süreç birçok ruhun dünyaya neden geldiklerini hatırladıkları yerdir. Hayata ne için geldiğini, neleri deneyimlemek için geldiğini orada da inceleyebiliriz.

Rahimde olunan süreci inceledikten sonra danışanı, bir önceki geçmiş hayatına yönlendiriyoruz. O hayattaki önemli olayları inceleyip, o hayattaki ölüm anına götürüyoruz. Kişi nasıl öldüğünü, ne şekilde öldüğünü objektif olarak gözlemleyebiliyor. Sonra da ruh boyutunda iken geride bırakmış olduğu hayatını gözden geçirmesini temin ediyoruz. Onlara sordüğümüz sorularla o hayattan kalmış olan düşünce tortularının, taşıdığı duyguların ve varsa almış olduğu sınırlayıcı kararların farkına varmasını sağlıyoruz.

Çünkü geçmiş hayatta olan her şey bu hayatta nasıl davrandığımızı, nasıl düşündüğümüzü, nelere inandığımızı etkiliyor. Dolayısıyla bu sadece tarihsel bir gözden geçirme olmayıp geçmişten gelen ve hala kişiyi etkileyen ne varsa onların terapi edilmesini temin ediyor. Mesela utanç, suçluluk, öfke vb. geçmiş hayatlardan geliyorsa bunu serbest bırakıyoruz ki zaten bunlar bu hayatı etkiliyor. Aynı zamanda geçmiş yaşamdaki yaralanmaları, fiziksel darbe

olarak ölünmesi gibi deneyimler de bu hayattaki fiziksel bedeni etkileyebiliyor. Dolayısıyla regresyonda bu tip yaraları da şifalandırmak mümkün oluyor. Bu süreç ölüme yakın deneyime benziyor ama farklılıkları var elbette.

Michael Newton'ın Çalışmaları

DAHA önce bahsettiğim gibi geçirdiğim ölüme yakın deneyimden sonra danışanlarımı *bu hale nasıl götürebilirim* diye araştırmaya devam ederken yaşadığım deneyimden 6-7 sene sonra yani 2001'de Michael Newton'ın ilk kez *hayatlar arası hayat* atölye çalışması yapacağını duydum. Bilyay Vakfı Michael Newton'un kitaplarını basmış, bunları basmak büyük bir hizmet olduğu için kendilerine teşekkür ediyorum.

Michael Newton yapacağı atölye çalışmasında asistanlık yapacak kişiler arıyordu ve ben asistan olarak davet edildim. Eğitimde onu çalışırken gördüm ve "işte bu" dedim. Otuz yıl boyunca yedi bin regresyon seansını yönetmiş ve bunların da çok metodik bir şekilde dokümantasyonunu yapmıştı. Birkaç seans yaptıktan sonra ben gidip dinlenmek isterken o her seansı detay detay kaydetti. Geçmiş ve geçmişteki ölüm anına gitmek için, ölüm anından da ruh boyutuna yönlendirip kişilerin ruh boyutunda oldukları zamandaki deneyimlerine ulaşmalarını temin eden bir metot geliştirmişti. Bu yedi bin vakada herkesin deneyimi birbirinden farklı olmasına rağmen oldukça ortak noktalar da vardı. 200 kadar terapistin de benzer seanslarda aynı sonuçları aldığını biliyoruz.

Bu seanslarda gördüğümüz ve hep

istikrarlı olarak tekrarlanan ortak noktalardan bahsedeceğim. Yalnız şöyle bir fark var, geçmiş yaşam regresyonunda yönlendirmeyi terapist yapıyor ancak *hayatlar arası hayat regresyonunda* yani ruh boyutundaki süreçte yönlendirmeyi, ruhun ihtiyacı olan rehberliği o boyuttaki rehber varlıklar yapıyor. Yani o süreçteki bir çalışmayı yapmak normal regresyon çalışmalarından biraz farklı oluyor. Özetle kişiyi ruh olduğu zamana çıkartıyoruz. Kişiler oraya gittikleri zaman rehberler, bilgiler, atalar, sevdikleri varlıklarla çalışıp rehberlik alıyorlar, biz de bir şekilde bu alanı sağlıyoruz.

Bedenden Çekilme ve Uzaklaşma!

BİRÇOK kişi bedeninden çıkıp ruh olduktan sonra bir çekilme

hissediyor, bedenden dışarı doğru çekilme ve uzaklaşma veya kendileri gidiyorlar. Bedenden çıktıktan sonra bazıları yavaş, bazıları hızlı gidiyor. Ama genel olarak bakılırsa bir tünelden, bir boşluktan bir ışığa gidiyorlar. Ruh olarak oraya vardıklarında ya sevdikleri biri ya da rehberleri tarafından karşılanıyorlar. Ondandan sonra da genelde şunlardan biri oluyor.

Hem ruhun gelişim seviyesine hem de geçmişteki deneyimlerine bağlı olarak bazen ruhların yaşadığı hayat çok zor oluyor. Dolayısıyla zor bir hayattan geldikleri için bir şifaya, yenilenmeye ihtiyaçları oluyor. Mesela ben, *hayatlar arası hayat regresyonu* seansını ilk yaptırdığım zaman o yenilenme alanına gittim. Tanımlamak, anlatmak çok zor ama silindirik bir ışık, ses gibi bir şey bütün bedenime geldi ve bu aslında ruh seviyesindeki

şifalanmaydı.

Bazıları bu şifalanmadan, yenilenmeden geçiyorlar. Yenilenmeye ihtiyacı olmayanlar da hayatlarını gözden geçirmeye gidiyorlar. Bunlar da genelde rehberlerinin eşliğinde yapılıyor. Rehberler kişilere çok çok değişik şekillerde gözüküyorlar, genelde komiktirler, hatta şaka bile yaparlar. Michael Newton'ın kitabında şöyle bir örnek var. Bir danışan *hayatlar arası hayat regresyonunda* ruh boyutuna vardığı zaman cennete vardığını düşünüyor ama onu ateş gibi, şeytan gibi bir varlık karşılıyor. Danışan diyor ki, "Yanlış bir şey olmalı, bu doğru olamaz." Şeytan ona yaklaşıyor ve onu cehenneme götürmek için geldiğini söylüyor. Danışan "hayır" diyor çünkü hayattayken papazmış, insanlara vaazlar verdiği, cennet ve cehennemden bahsettiği ve onlara doğru yolu gösterdiğini düşündüğü için cennete gitmeyi hak ettiğini düşünüyormuş. Derken şeytan gibi görünen rehber maskesini çıkarıp gülmeye başlamış. Yani miş gibi yapıp ona bir ders vermek istemiş. Çünkü bu papaz insanlara, eğer iyi insan olmazlarsa cehennemde yanacaksınız dediği için rehberi ona bu oyunu oynamış. Rehberi de ona bunu öğretirken çok eğlenmiş.

Ben rehberimle hayatımı gözden geçirdiğimde pastoral bahçeler, her yerde sedefler falan vardı. Dedim ki bu Hollywood filmi gibi bir şey. Rehberim bana baktı ve omzunu silkti, birden bire her yer çöl oldu. "Sen çölü seviyorsun değil mi?" dedi. "Evet, oraları kalbimi açar," dedim. Gerçekte orada bahçeler, çöller falan yok ama bizi rahat ettirmek için bize tanıdık gelen yerleri oluşturuyorlar.

Hayatı Gözden Geçirme

BAZEN hayatı gözden geçirmek çok heyecanlı oluyor. Bazen rehber bakıyor ve hiçbir şey demiyor. Ya da “Tamam bana hayatından bahset,” diyor. Kişinin hayatını rehberle gözden geçirmesini istiyorlar ancak aslında bu kesinlikle yargılamak için değil, ruhsal büyüme için. Gözden geçirme bittikten sonra gidilebilecek iki olası yer oluyor. Birçok kişi ruh grubuyla buluştukları yere yani ruhsal ailelerine gidiyorlar. Genelde orada çok grup var, çok kalabalıklar. Hatta o gruplarda hala bu dünyadaki fiziksel bedenlerinde olanlar da var. Yani spirüel olarak bir parçası orada bulunuyor. Ama orada güzel olan şey şu; onlarla orada karşılaştığımızda onların egoları ve zihinsel halleri yok. İnsanlar orada ruh eşleriyle ve hayatlarındaki diğer önemli kişilerle, hatta bazen karşılaşmak istemedikleriyle bile karşılaşıyorlar. Bu karşılaşmalar çok enteresan oluyor çünkü hayatlarındaki birçok deneyimi neden yaşadıklarını açıklıyor ve anlamalarını sağlıyor.

İlk yaptığım seansların biride amcasıyla çok zor şeyler yaşamış bir kadın vardı. Bu hayatta amcası ona karşı çok acımasızmış. Ruh grubunda onu gördü, konuştu, beraber ağladılar. Dünyada kendisine çok zor şeyler yaşatmış olmasına rağmen orada koşarak boynuna sarılmış. Amcası demiş ki, “Sana bunu yaşatmak benim için çok zordu, ama sen bana söz verdimiştin, dolayısıyla da sözümü tuttum ama benim için de gerçekten çok zordu.” Ve o seanstan sonra seansı alan kadının amcasına olan bakış açısı çok değişmişti. Yani bu seanslardan tek bir şey öğrendimse o da şudur: İnsan

bakış açısından iyi veya kötü deriz ama ruhun büyüme sürecinde öyle bir şey yok.

Nişanlısı araba kazasında ölmüş olan bir kadın Varşova’dan beni görmeye gelmişti. Her gün çok büyük bir mutluluk ve neşe içinde yaşamışlar. İlişkileri bir yılı geçince de nişanlanmaya karar vermişler. Nişanlısı kızın ailesinin evine giderken arabası buzlu yolda kaymış ve genç adam ölmüş. Kız böyle korkunç bir felaketin niçin olduğunu çok merak ediyordu. Tam da ruh eşini bulduğunu düşünürken ruh eşi ondan koparılıp alınmıştı ve tanrı var mı diye sorguluyordu. Büyük bir trajedi değil mi? Seansta ruhsal boyuta geçip de ruh grubuna gittiği zaman nişanlısıyla karşılaştı. Gelip kıza sarılmış, yaşadıkları çok duygusal bir andı. Kız ona neden bu ayrılığı yaşadıklarını sorunca nişanlısı demiş ki, “Aslında seninle o zamanı geçirebilmem için benim hayatımı uzattılar.” Ne kadar farklı bir bakış açısı, tabi ki üzücü, zor bir şey yaşandı ama başka bir bakış açısı bu. Ayrıca nişanlısı kıza demiş ki, “Çok yakında biriyle karşılaşacak ve tekrar aşık olacaksın.” Elbette ki kız henüz bunu duymaya hazır değildi.

Konseyle Buluşma!

İNSANLARIN gittiği diğer bir yer ise üst katlarda bulunduğunu söyledikleri konsey. Oradaki yüksek varlıklarla birlikte oluyorlar ve genelde de yargılanacak mıyım diye endişeleniyorlar. Tabi ki bizler dinden, toplumdan böyle öğrendik. Ben kendi seansımda bu yere yaklaşırken “eyvah” diyordum. Kapıda girişi koruyan iki tane muhafız vardı. Beni durdurdular

ve “Burası yargı yeri değil, içeriye başın önde girme, dik durmazsan içeri giremezsin,” dediler. Orası yargı yeri değildi.

Burası gerçekten sevgi dolu varlıklar tarafından hayatımızın en derin derslerini gözden geçirdiğimiz bir yer. Ruhumuzun en derin özünün bu dünyada öğrenmeye çalıştığı şeylerin gözden geçirildiği bir yer. Bu konularda bizimle konuşabilirler ama genelde bizi değişik geçmiş yaşamlara veya ruh olarak spesifik bir şeyler öğrenebileceğimiz birtakım yerlere götürerek onun deneyimini yaşıyorlar.

Bu hakikaten çok gerçekçi bir deneyim, bunu anlatmak, tanımlamak çok zor. Ben bu çalışmalarını on bir yıldır yapıyorum ve birini oraya götürdüğüm her seferinde hayretler içinde kalıyorum. Öğrenecek bir şey var ki hayatta birçok ders olduğu. Aslında ruhlar hayatlar boyunca öğrenmeye çalışıyorlar ve bu her zaman eğlenceli olmuyor. Ruhların gerçekten debelenip öğrenmeye, tam kavramaya çalıştığı şeyler var. Yakınlarda bu hayatta gerçekten korkunç olaylar yaşamış biri gelmişti. Sorusu da, “Neden bu kadar acı çekiyorum?” idi. New York’ta 17 yıl psikoterapi görmüş ve sorunu hala çözülmemiş. Bu karmik konuyu çözebilmek için birkaç kere geçmiş yaşam regresyonu yaptık. Keşfettiği geçmiş yaşamları da oldukça tatsız hayatlardı, hayatlar boyu çok fazla acı çekme vardı.

En sonunda ruh olarak gidip rehberiyle karşılaştığında rehberi ona çok enteresan bir şey gösterdi ama o ne anlatmaya çalıştığını anlayamıyordu, bir türlü

içselleştiremiyordu. Anlatılmak istenen şey onun anlayışının çok ötesindeydi. Bu nedenle rehberi onu bilgilerden oluşan konseye götürdü. Aslında konsey de ona rehberinin anlatmaya çalıştığı şeyi söyledi. Dediler ki, “Sen büyümek için acı çekmen gerektiğine inanıyordun, dolayısıyla da böyle oldu, oysaki böyle olması geremiyor, ama sen buna inandığın için böyle oluyor.” Danışan için bunu duymak çok üzücüydü çünkü hiçbir şekilde anlayamıyordu. Bu seansları evde tekrar dinlesin diye kaydettim. Çünkü seans bittiği zaman detaylar hatırlanmayabiliyor. Süreçteki önemli şeyleri not alıyor ve kişiyle tekrar üzerinde geçiyorum. Rehberinin ve konseyin dediğinin üzerinden tekrar geçtim ama yine anlayamadı. Yani bazen ruhun dersleri anlaması zor oluyor. Bazen aynı şeyin üzerinde çalışmak için dünyaya defalarca geliyoruz.

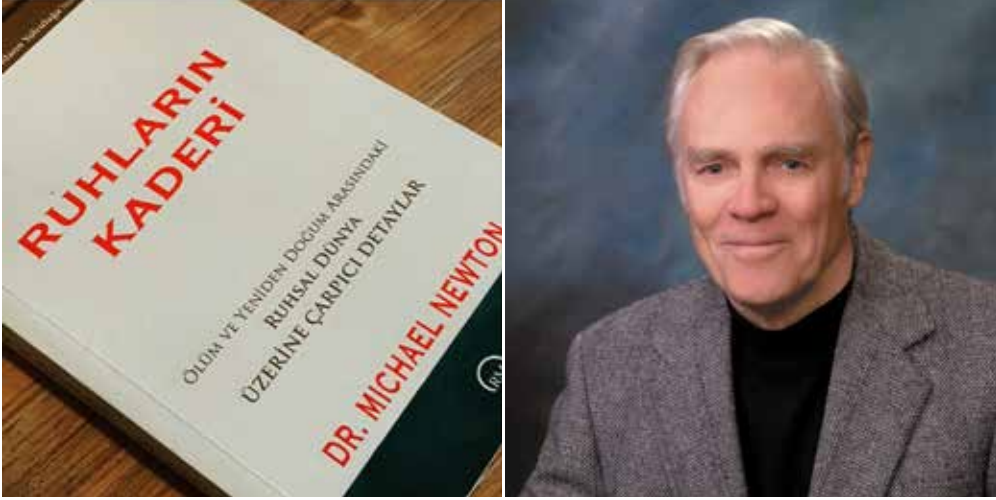
Genelde bu seanslar hem terapist hem de danışan için çok canlandırıcı, yükseltici bir şey. Bu odada kaç kişi evi, yuvayı özlüyor? İşte *hayatlar arası hayat regresyonu* oraya gitmenin bir yolu. Bunu kalp ve ruh seviyesinde deneyimlemenin ve deneyimleri de sizinle geri getirmenin bir yolu.

Bu koşulsuz sevgi benim içimde, benden alınabilecek veya kaybedilecek bir şey değil. O birlik duygusu benim deneyimim ve o her zaman orada. Reenkarnasyon enteresan bir kavram, onun olduğunu düşünmek, olduğuna inanmak başka bir şey ama en sonunda olduğunu *bilmek* çok muhteşem çünkü onu deneyimliyorsun. □

Paul Aurand’ın BİLYAY Vakfı’nda verdiği konferanstan özetleyen: Fadime Çelik.

DUYURU

Michael Newton Yolculuğuna Uğurlandı

RUHLARIN Yolculuğu ve Ruhların Kaderi isimli iki kitabı Türkiye’de yayınlanan hipnoterapist Michael Newton’u Eylül 2016 ayı içinde varlıksal yolculuğuna devam etmek üzere bu dünyadan uğurladık.

Ölüm sonrası varlığın geçirdiği aşamalar, karşılaşmalar, iki hayat arasında doğmadan önce geçirdiğimiz süreçler, ruhsal varlığın hayat amacı, yaptığı karmik anlaşmalar, farklı alemlerdeki bedenlenmeler üzerine pek çok konuya ışık tutan çalışmaları ile “Hayatlar Arası Hayat” adındaki ekole öncülük etti. Pek çok danışan ile yaptığı seanslarını kitaplarında okuyuculara sundu. Ayrıntılı çalışmaları, paylaşımları ile ölüm sonrası araştırmacılarına ve regresyon uzmanlarına ilham verdi.

Tekrar dünyaya doğmadan önce ne tür planlar yaptığımızı, bu planların arkasındaki seçimlerin önemini ve planlamanın nasıl yapıldığını danışanlarından elde ettiği bilgilerle kitaplarında paylaştı.

“Hayatlar Arası Hayat” adı altında geliştirdiği teknik ile bu alanda çalışan uzmanlara öncülük etti. Newton Enstitüsünü kurdu, ölümünün son noktasına kadar çalışmalarına devam etti.

Ülkemizde pek çok kişiye kitaplarıyla yol gösterdi, hayatımızın anlam bulmasına katkı sağladı. Ölüm sonrası bilinmezlik noktalarına netlik getirdi.

Araştırmacı ve terapist kimliği ile bu dünyada iken keşfetmeye çalıştığı alemleri şimdi bizzat deneyimleyerek ilerleyecek. Yolu açık, ışığı ve rehberliği bol olsun. Bilyay Vakfı ve MTIA Derneği olarak kendisini saygıyla anıyoruz. □

35. Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı (Tüyap 12-20 Kasım 2016)

Beylikdüzü’nde bulunan Tüyap Fuar ve Kongre Merkezindeki Ruh ve Madde / Bilyay Yayıncılık standına ve etkinliklerimize tüm kitapseverleri ve okurlarımızı bekliyoruz.

Etkinliklerimiz:

Dilek Yılmaz “Yaşamda Dengeyi Bulmak”

Not: Fuar alanında stant yerimiz Salon 3/103 A’dır. Konferansların tam tarihlerini fuar öncesinde Vakıf Merkezimizden öğrenebilirsiniz. Tel: 0212.243 18 14

NATUREL Beden, Zihin ve Ruh Sağlığı Festivali
24-27 Kasım 2016
Askeri Müze Kültür Sitesi, Harbiye, İstanbul

Ruh ve Madde Yayınları / Bilyay Yayıncılık / MTIAD ve Bilyay Vakfı olarak fuar süresince B-10 no.lu stantta sizlerle olacağız.

Ayrıca MTIAD Başkanı Tülin Etyemez Schimberg’in “An’da Yaşamak ve Bütünleşmek” konulu konuşması 24 Kasım Cuma gerçekleşecek. Bekliyoruz...

Kişinin Kendinin Görünmezliği

Maurice Nicoll

3. Bölüm

BİLİM gerçeği yalnızca bizim dışımızda görünürmüş gibi yaptı: madde ile ilgili olguların içinde. O her şeyin “açıklamasının” bu şekilde bulunacağına ve evrenin nihai nedeninin ve onun içerdiği her şeyin apaçık ortaya serileceğine inanarak, evrenin temel prensibini bulmanın, onun bilmeceğini çözmenin, onu keşfetmenin, onu dışarıdaki bir şeyin içinde -atomun içinde- bulmanın peşinde koştu. Her şey tartmaya ve ölçmeye teslim olmuş ve fenomenlerin matematiksel ele alınışı başlamıştı. Görünen şeylerden yola çıkan *tek tip bir düşünme* baskın hale gelmiş ve yalnızca dış gerçek olarak adlandırılabilenlerle ve özellikle de niceliklerle ilgilenmiştir.

Daha eski, bilim öncesi düşünce çoğunlukla niteliklerle ilgilenmiştir.

Şimdi, yalnızca fiziksel bir beden olarak ele alındığında insan, maddi evrende maddenin sonsuz küçük bir niceliğine haizdir. Onun, ölçülebilen niceliklerin olduğu bir evrende, ölçülebilen bir nicelik olarak ele alındığında hiçbir önemi kalmaz. Onun maddesel kütesini dünyanınki ile kıyaslamayı bir tasavvur edin! O ortadan kaybolur; Böyle, kendimiz ve evren hakkında yalnızca niceliksel olarak düşünmekle, şeylerin görünür, gösterilebilir, tartulabilir tarafından yola çıkmakla, bireyler olarak kendi kendimizi yok etme doğrultusunda düşünmüş oluyoruz.

İnsan niteliklerden oluşmuştur ve bunlar, fiktif şeyler dışında, ölçüye veya matematik hesaplara uygun değildirler. Bir insan için, cesareti = x ve sevme kapasitesi = y’dir diyerek onu matematiksel sembollerle tanıtmak imkansızdır.

“Dışsal” gerçeğin “içsel” olana gitgide baskın çıkmasıyla, gerçekten insana ait olan her şeye *ikincil* ve gerçek olmayan gözüyle bakılmaya başlandı ve araştırma için birincil ve gerçek alanın, insanın zihninden bağımsız olarak dış dünyada olduğu kabul edildi. Niceliksel ve niteliksel bakış açıları arasındaki değişime aşağıdaki satırlarda çok güzel anlatılmaktadır:

“Galileo”nun zamanına kadar (on yedinci yüzyıl), insanın ve doğanın, her ikisinin de daha büyük bir bütünü tamamlayıcı parçaları olduğu ve burada

insanın daha temel bir konumda olduğu, sorgusuz sualsiz kabul ediliyordu. Varlık ve varlık olmama, birincil ve ikincil arasında ne gibi ayrımlar yapılmış olursa olsun, insan olumlu ve birincil olanla temel bir ortaklık içinde görülüyordu. Plato ve Aristo’nun felsefelerinde bu yeterince açıktır; yine de eski materyalistler için söylenenler geçerli kalmıştır. Democritus’a göre insanın ruhu çok çok küçük ve çok çok hareketli ateş-atomlarından oluşmaktaydı. Bu önerme onu hemen dış dünyadaki en aktif ve nedensel elemente bağlamaktaydı. Gerçekten, bütün önemli eski ve orta çağ düşünürleri için insan gerçek bir mikrokosmos’tu; onun içinde birincil ve ikincil olan şeylerin birleşimi öyle bir şekilde örneklenmişti ki, onların sonsuz makrokosmos içindeki ilişkilerini gerçek olarak karakterize ediyordu, burada, gerçek ve birincil, fikirler veya bazı maddesel substans olarak da görülebilir. Şimdi, birincil ve ikincil arasındaki farkı doğanın yeni matematiksel yorumunun kurallarına uygun olarak çevirirken ilk basamak, insanı, gerçek ve birincil alan dışında ölçmektir. Açıktır ki insan matematiksel incelemelere uygun bir süje değildir. Onun yaptıkları, çok yetersiz bazı şeyler dışında, niceliksel bir metotla değerlendirilemez. Onun hayatı renklerin, seslerin, hazların, üzüntülerin, tutkulu aşkların, tutkuların ve didinmelerin hayatı olmuştur. Gerçek dünyanın ise insanın dışındaki dünya (öyle olduğu düşünülüyordu) ; astronomi dünyası ve dünyasal objelerin durup hareket ettiği dünya olması gerekmektedir.” (E.A. Burtt: *The Metaphysical Foundations of Modern Physical Science*. Kegan Paul, Trench., Trubner and Co., Ltd., London, 1925)

Nihai gerçek ve gerçeklik insanın

dışında bir yerlerde arandığından, ‘araştırma doğal olarak atomların dünyasına geçti. Ancak atomun ‘evreni açıklayabilecek, basit, kolay, & ahlaksal-olmayan’ bir temel oluşturmadığı ortaya çıktı. Atomun olağan dışı şekilde karmaşık bir sistem, kendi içinde küçük bir evren olduğu anlaşıldı. Git gide daha küçük parçacıkları araştırarak ve her zaman bütünü onun parçacıklarına dayanarak açıklamak peşinde bilim başka gizemlere ulaştı. Bilimin felsefi yanı ise şimdi bilim öncesi düşüncenin ilgilendiği fikirlere benzer fikirlere doğru yönelmeye başladı. Ama bizim özellikle dikkat etmemiz gereken şey, görünenden, olgudan yola çıkan düşünce formunun insanı yok saymaya eğilimli olmasıdır. İnsanlar onun kendilerini daha güçlü olarak ortaya koyduğu yanılsaması içindedirler, kısmen insanın başlıca kendisine görünmez olduğunu anlamadıkları için. Onun için en gerçek olan şey onun görünmez hayatındadır ve görece olarak, görüntülerin gücü onları gerçekmiş gibi göstermesine rağmen görünenler onun için hiç de o kadar gerçek değillerdir.

Eğer görünenden yola çıkarsak, o zaman onu açıklayabilmek için onun parçalarına girmek zorundayız. İnsanı organları ile organları onları oluşturan hücreler, atomları elektronlar ile açıklamaya çalışırsak, bir bütün olarak insanı gözden kaybederiz. Mikroskobun altında *insanın kendisi* tamamen ortadan kaybolur.

Bir sandalyeyi parçalarıyla açıklamak elbette ki mümkündür, ancak bu onun hakkında sadece bir yönde düşünmek anlamına gelir, gerçeğin bir formu. Sandalye aynı zamanda zihinde onu içeren fikirle de açıklanabilir. Ne nicesel bir araştırma, ne kimyasal

analizler veya ne de mikroskobik incelemeler bu fikri ortaya çıkarabilir veya bize sandalyenin varlığının tüm anlamını verebilir. Kendimize sandalyenin *sebebi* nedir diye sorsak, bu soruyu nasıl cevaplayabiliriz ki?

Sandalye önümüzde görünür bir obje olarak durur. Onun sebebinin iki tarafı vardır. Biri görünür tarafı, onun sebebi imal edilmiş olduğu ağaç parçalarıdır. Görünmez tarafta ise onun sebebi birinin zihnindeki bir fikirdir. Burada şu üç kavram vardır: *fikir, sandalye, ağaç*.

Naturalizm veya bilimsel materyalizm üçüncü kavramın üstünde durur. O her türlü objenin olduğu ayrı ayrı maddesel parçalar üstünde durur, "sebebi" onlarda arar.

Organize olmuş/oluşturulmuş maddenin arkasındaki *fikir* görmezden gelinir. Kendini zaman ve mekanda gösteren şey onun dikkatini üstünde toplar

ve böylelikle o herhangi bir organizmayı oluşturan daha küçük parçaların ortaya çıkış

sebebini aramaktan -ve aynı şekilde önceki zamanda da, yani geçmişte de- kendini alamaz. Şimdi, sandalyenin zaman ve mekan içindeki ortaya çıkış anı onun imali için ilk ağaç parçasının

şekillendirildiği an olarak alınabilir. Bir sandalye görünürde, ilk ağaç parçasıyla, bir ev ilk tuğla ile başlamıştır. Ancak, sandalye ve evin zaman ve mekan içinde başlamasından evvel, birinin zihninde onların her ikisi ile de ilgili fikirler mevcuttu. İlk tuğla konmadan önce mimarın zihninde bütün evin tasarımı zaten vardı.

Ancak bu fikir görünür hale getirilirken evin en küçük parçası geçen zaman içinde ilk önce görünür olacaktır. Mimar önce bütün fikri, evi bir bütün olarak düşünür ve buradan yavaş yavaş daha küçük ve daha küçük detaylara ilerler. *Ancak bu işlem zaman içerisinde tersine dönmüş olarak ortaya çıkar*. İfadede ortaya çıkması için önce fikrin gücünün en küçük detaya girmesi gerekir, yani ev *fikrinin* ortaya çıkması için gerekli ilk nokta ilk tuğladır. Bir fikrin zaman ve mekan içerisinde ilk ifadesi tek bir temel madde unsurudur. Yine de fikir mimarın zihninde zaten tam olarak vardır ama görünmez şekilde. Ev tamamlandığında o, fikrin görünür şekilde ifadesi olur. Şöyle söylenebilirse, ev büyümüştür, ilk kavram olan *fikirle*, üçüncü kavram olan temel madde unsuru arasında bir arabulucu gibi.

Ev tamamlandığında (ikinci bir kavram olarak), evin yapımının sayelerinde mümkün olduğu birinci ve ikinci kavramlar ortadan kalkarlar. Fikir zaman ve mekanda ifade bulmuştur ve tek tek tuğlalar artık o şekilde düşünülmemektedir, aksine evin kendisinin kütlesi haline dönüşmüşlerdir. Evi, onu oluşturan tuğla ve harçları ile analiz etmek mümkündür ve tuğlaların evin sebebi olduğunu söylemek de her zaman mümkündür. Ama bu eksik olurdu çünkü evin bütün yapısı, biçimi ve ayrı

ayrı bölümlerinin uyumunun ilk çıkış noktası mimarın zihnindeki fikirdedir ve bu fikir zaman ve mekan içerisinde değildir. Demek istediğim bunun görüntülerin dünyasının ve görünen dünyanın içinde olmadığıdır.

Birinci ve üçüncü kavramların -fikir ve temel madde olarak tuğlanın- her ikisinin de sebebe dayalı oldukları ve bizim nedenselliği iki kategori şeklinde düşünmemiz gerektiği açıktır. Bilimsel materyalizmin görüntüsel tarafta nedensel olarak buldukları tüm şeyler doğrudur ama kesin olarak yeterli değildir. Ve tek başına *fikir de* sebep oluşturamaz. Birbirlerini tamamlayıcı unsurlar olarak birinci ve ikinci kavramların her ikisi de gereklidir.

Geniş anlamda, iki tip zihin vardır, biri birinci kavramı diğeri üçüncü kavramı ileri sürer. Gerekli olan her iki bakış açısının birleşmesidir.

Zorluk, zamanın kanunlarından dolayı, tamamen formüle edilmiş ve en mükemmel fikrin dahi kendisini zorunlu olarak her şeyden önce ardına, görünür bir şekilde, en temel formda ifade etmesi gerekliliğidir. Görünürde doğru dürüst ortaya çıkması için uzun süreli bir deneme ve hatalar dönemi gerekli olabilir. Ve her zaman fikrin çıkış noktasının görünür bir şekil aldığı ilk temel madde bundan sonra olacak şeylerin *sebebi* olarak görünür (duyular tarafından). Böyle görünmektedir ve böyle görüldüğü için de evrim doktrini ortaya çıkmıştır. Birleşme değerinin karışım gücünü oluşturduğu organize olmuş yaşayan maddenin yapı malzemesini -atomların, karbonun, hidrojenin, nitrojenin, oksijenin, sülfürün ve fosforun dünyasını- bu harika boya kutusunu ve bunlardan oluşan sonsuz çeşitlilikte kombinasyonlar ve gruplaşmalar ve

ürün çeşitliliğini düşünün!

Bu üçüncü kavramı, dünyanın ve onun hayatının inşa edildiği maddesel elementleri oluşturur.

İnsan, doğrudan kullanabileceği çok daha sınırlı bir çeşitlilikte -daha kaba bir çeşitlilikte- yapı malzemesine sahiptir. Onun fikirleri doğrudan ve kolaylıkla atomlar dünyasında rol oynayabilseydi, etkileyemeyeceği maddesel dönüşümler kalır mıydı acaba? Eğer zihnim, üzerinde yazı yazdığım şu tahta masanın atomik dünyasında doğrudan rol alabilseydi, o zaman sadece onu oluşturan atomları yeniden düzenlemekle onu hiç zorluk çekmeden pek çok maddeye dönüştürebilirdim. Ve eğer atomlar dünyası üzerinde böyle bir gücüm olsaydı ve hayat *fikrini* bilseydim, hayat yaratabilirdim.

Ancak böyle bir sihrin gerçek *sebebi* maddesel elementler değil, zihin ve fikir olurdu.

Natüralizmin sebep olarak üçüncü kavramı vurguladığından bahsetmiştim. Onun gözleriyle baktığımızda her şeyi, nitelik, anlam veya fikir yerine nicelik ve malzeme düzenlemesi olarak görmeye eğilimliyizdir. Vurgu bir taraftadır: evrenin, dışsal, genişletilmiş, duyulara sahip tarafında. Herkesin bilmesi ve kendi içinde tanınması gereken bir tutuma hitap etmektedir. Dünya onu gördüğümüz gibidir ve şu veya bu şekilde o kendiliğinden ortaya çıkmıştır. Şu veya bu şekilde atomlar belli düzenlemeler oluşturacak şekilde bir araya gelmişler ve görünür madde kütleleri ve aynı zamanda canlı yaratıklar şu veya bu şekilde ortaya çıkmışlardır.

Natüralizm bizden neyi alıp götürmektedir? O tabii ki bizi bir şekilde şeylere ölü gibi bakmaya

yöneltmektedir. O en abartılı şekilde, bizim devasa ve mekanik bir evrende, gezegenler ve güneşlerden oluşan anlamsız bir mekanizma içinde yaşadığımız ve insanın burada minnacık bir canlı, önemsiz ve fani olarak tesadüfen ortaya çıktığı görüşünü taşır. Sadece üçüncü kavram vurgulandığında bu görüş yeterince doğru olacaktır. Bu şu anlama gelir, eğer insan hayatını yoluna koymak istiyorsa, sadece dışsal, görünür dünya ile ilgilenmelidir. Burada insanın duyuları yoluyla ulaşabileceğinden başka “gerçek” yoktur. Yani insan yeni makineler icat edip yapmalı ve görünür dünya ile ilgili mümkün en fazla olguyu toplamalı ve’ doğayı fetih etmeye’ çıkmalıdır.

Bu bakış açısı insanı dışa yöneltir. Kendi aktivite alanını kendi dışındaki tek dışsal şey olarak görmesini sağlar. Bu açı, insana madde evreni hakkında keşfedeceği bazı taze olguların onun üzüntüsü ve acısını azaltacağını düşündürür. Bugün, bilimsel gelişmelerle bağlantılı olarak çok dikkate değer bir insanın dışına yönelik ve yeni keşiflerin ve icatların insanın problemlerini çözeceği yönünde çok yaygın bir beklenti vardır. Bilimsel materyalizmin, özellikle on dokuzuncu yüzyılın son kısmını karakterize eden tavrı, kitlelere ve hatta Doğu’ya da ulaşmıştır.

İnsanoğlu artık zorluklarının çözümünün kendi dışında bir şeyde olduğu görüşündedir. Ve bu tavrıla birlikte kaçınılmaz olarak insanların kitlesel örgütlenmeleri gerekliliğine inanma, buna paralel olarak içsel varoluş duygusunun kaybolması, bireysel farklılıkların silinmesi ve normal hayatın bir parçası olan bütün zengin giyim tarzı çeşitliliğinin ve yerel farklılıkların yavaş yavaş ortadan

kaldırılması gelmektedir. Dünya gitgide ufalmakta ve gitgide daha bir örnek olmaktadır. İnsanlar farklı bilgeliklere sahip olma gücünü kaybetmektedir. Bunun yerine onlar birbirlerini giderek daha çok taklit etmektedirler. Ve işte tam da bu kütleli örgütlenmeleri mümkün kılmaktadır. Bununla paralel olarak hızlı ulaşım ve telsiz haberleşme sayesinde dünya ile bağlantı artmakta ve böylelikle bütün dünya anormal bir şekilde tek bir lokal uyarana cevap vermektedir.

Ve bütün bunların üstünde, bugünkü insanlığın hayalinde parlıyor gözükken o garip canavar, bilimin bir sırrı keşfedeceği, bir çözüm bulacağı ve dünyayı vahşetten ve adaletsizlikten kurtararak Altın Çağı geri getireceği fantezisi dikilmektedir. Hayatın zorluklarına *nihai çözümler* bulabileceğimiz ve insanlığın bir bütün olarak ilerde bir gün ‘gerçek’e ulaşacağına dair bu fikir, dünyaya gelen her bireyin yeni bir başlangıç noktası oluşturduğu olgusunu görmemezlikten gelmektedir. Her birey, daha önce

keşfedilmiş her şeyi kendisi için yeni baştan keşfetmek zorundadır. Herkes gerçeği kendisi için bulmak zorundadır. Bu bir tarafa, insanın hayatını yalnızca bilimsel bilgiler vasıtasıyla düzene sokabileceği konusundaki inancının sonucuna dair bugün ne görebiliyoruz?

Pratik açıdan bakınca gördüğümüz tek şey insanın icatlarının ona hükmetmeye başladığıdır. Makinelerin insan hayatı ile orantılı olmamaya başladığını görüyoruz. Tabii ki, makinelerin gelişiminin insanın gelişimi anlamına gelmediği açıktır ve aynı şekilde açıktır ki, makineler insanları köleleştirmekte ve yavaş yavaş onun normal hayatının imkanlarını ve normal çabalarını ve işlevlerinin normal kullanımını onun elinden almaktadırlar. Eğer makineler insanın ihtiyaçlarıyla orantılı bir düzeyde kullanılabilseydi bu bir kutsama olurdu. Eğer insanlar en son icadın insanlık için hiç de en iyi şey olmayabileceğini bir anlayabilse ve *ilerleme* sözcüğüne şüpheyile yaklaşabilseler, daha dengeli olma konusunda ısrar edebilirlerdi.

Kavrayamadığımız şeyse öteki hayatın baskısının hiç de yeni keşiflerle azaltılamayabileceğidir. Onlar bizim hayatımızı sadece daha da karmaşık hale getirirler. Bizim yaşamak için sadece ekmeğe değil söze de gereksinimiz var. İhtiyacımız olan sadece yeni olgular ve donanımlar değil, bizim fikirlere ve yeni anlamların uyarınlarına gereksinimiz var. İnsan anlayış demektir, yoksa sahip olduğu olgular veya icatlar ve donanımlar yığını değildir. O yalnızca zorlukla elde ettiği anlayışı yoluyla kendi içindeki merkezi bulur ve bu yolla diğer şeylerin baskısına dayanabilir. Ancak açıktır ki, bugün olanların genel momentumunu hiçbir şey kontrol edemez. Batı uygarlığında buna karşı çıkacak yeterli güçte bir şey görünmemektedir ve modern dünya natüralizmin bakış açısının insanlık için uzun vadede düşmanca olduğunu henüz öğrenmemiştir. Yalnızca üçüncü kavram -görünür ve elle tutulur olan- yeterince mantıki görünmektedir. Ama insan mantıki bir makineden daha fazlasıdır. Hiç kimse ne kendisini ne de başka birisini sadece mantık yürüterek anlayamaz. Aslında biz mantık yoluyla çok az şey anlayabiliriz. Fakat bu yeteneğin zorbalığı o kadar artabilir ki insanın duygusal ve içgüdüsel hayatının çoğunu mahvedebilir.

Natüralizme karşıt olarak, insanı, kısmen görülebilir, kısmen görülemez, kısmen zamanın içinde ve kısmen zamanın *dışında*, *yaratılmış bir* evrenin içine koyan, eski bakış açısı vardır. Gördüğümüz şekliyle evren tüm realitenin yalnızca bir cephesidir. Bir duyular yarattığı olarak insan, yalnızca görünüşleri ve görünüşlerin incelenmesini bilir. Evren sadece duygusal bir deneyim değildir, aynı

zamanda içsel bir deneyimdir de, yani dışsal gerçekler olduğu gibi içsel gerçekler de vardır. Evren her ikisidir de, hem görülebilir hem görülemez. Görülebilir tarafta (üçüncü kavram) olgular dünyası vardır.

Görülemez tarafta (birinci kavram) fikirler dünyası vardır.

İnsanın kendisi evrenin görülebilir ve görülemez tarafları arasındadır, biriyle duyuları vasıtasıyla ilişkideyken, diğeri ile iç doğası vasıtasıyla ilişkidedir. Belli bir noktada evrenin dışsal, görünebilir olan tarafı olduğu gibi olmayı bırakarak insanın içine içsel bir deneyim olarak girer. Başka bir deyişle, insan görülebilirle görülemeyen arasında belli bir bağlantı gibidir.

Bu yüzden, dış görüntü onun eksikliğini gidermez ve dışsal hayat şartlarındaki herhangi bir iyileşme de onu hiçbir zaman gerçekten tatmin etmeyecektir. İnsanın içsel gereksinimleri vardır. Onun duygusal hayatı dışsal şeylerle doyurulamaz. Onun yapısı yalnızca dış hayata *uyum sağlama* kavramıyla açıklanamaz. Var oluşuna anlam verebilmek için fikirlere gereksinimi vardır. İçinde, büyüyebilen ve gelişebilen -onun daha ileri bir hali- "yarınlar" da değil ama onun üstünde olan, o şey vardır. Onu değiştirebilecek olan belli bir tür bilgi, görünüşler dünyasına ait olgularla ilgilenenden farklı nitelikte bir bilgi, onun tavırlarını ve anlayışını değiştirecek bir bilgi, onun üzerinde içsel olarak çalışacak ve onun doğasının uyumsuz veçhelerini uyumlu hale getirecek bir bilgi mevcuttur.

Antik felsefelerin bir çoğunda bu, insanın başlıca görevi, *gerçek* görevi olarak ele alınmıştır. İçsel büyüme yoluyla insan, zorluklarının gerçek çözümünü bulur. Bu büyümenin yönünün dışarıya, iş, bilim veya dış

aktivitelere doğru değil, içeri doğru, *bir bilinç değişikliğinin* meydana gelmesinin ancak mümkün olduğu, kendini bilme yönüne doğru olduğunu anlamak gereklidir. Bir insan sadece dışa dönük olduğunda, onun inanışları onu "gerçek" in tek ölçütü olarak duyulara yönelttiğinde, o sadece görünüşlere inandığında, o içsel olarak değişemez.

O, bu içsel anlamda büyüyemez. Natüralizmin bakış açısı vasıtasıyla o, kendini içsel değişimin bütün olanaklarından yoksun bırakmaktadır. O, büyümeye başlayabilmek için, önce fikirler "dünyası"yla ilişki kurmalıdır. Bu da, evrende, duyuların algılayabileceğinden *daha fazla şey* olduğunu hissetmek zorunda olması demektir. Başka anlamların, başka yorumların söz konusu olabileceğini hissetmelidir, ancak bu şekilde zihni "açılabilir". Ona, *daha başka bir şey* de olabileceği hissi gelmelidir. Kendisinin ne olduğunu, hayatın ne anlama gelebileceğini, onun var oluşunun ne anlama geldiğini merak etmelidir. Ruhunda belli tarzda bir sorgulamanın olmuş olması zorunludur. Varoluşun anlamı bana görüldüğünden daha fazlası olabilir mi? Ben, duyularımın bana gösterdiğinden daha büyük bir şeyin içinde yaşıyor olabilir miyim? Bütün sorunlarım sadece dışsal sorunlar mı? Dış dünya hakkında ki bilgi mümkün olabilecek tek bilgi mi? □

Yazarın *Living Time* adlı kitabından yapılan alıntıyı çeviren: Gülbün Akel.

Bedeninizin İçinde Olun

Dr. Judith Orloff

BEDENİNİZİ, içinde olmadan iyileştiremezsiniz. Kulağa mantıklı geliyor değil mi? Peki neden bizler hep hastayız? Acı ya da huzursuzluk hissediyor, korkar ve geri çekiliriz. O kadar çabuk uzaklaşırız ki bedenimizden, enerji ve bilincin her bir zerresini, ilgiye en çok ihtiyaç duyan noktada toplamak düşünebileceğimiz en son şeydir. Bu ne işe yarar, diye sorabilirsiniz. Açıklayayım. İçgüdüsel gerçek 1: Bedeniniz hastayken ona daha fazla sevgi ve farkındalık verirsiniz, onu onarmak için daha çok şansınız olur. İçgüdüsel gerçek 2: Huzursuzluğu reddederseniz onu kalıcı kılarırsınız.

Ayrıntıya inelim. Apandisit kesenizde korkunç bir ağrı var. İlk işaretler? Yatağınızda baygın halde kıvranıyorsunuz. Bedeniniz etrafa amansız imdat çağrılarını gönderiyor. Dinlemekten başka seçeneğiniz yok. Acil serviste olmalısınız. Ameliyata ihtiyacınız var. Başka bir çözüm yok. Daha sonra hatırladığımız, apandisit sancınız artık olmadan, iyileşmiş olarak uyandığımız. Siz yaptınız. Şiddetli sancınızın açıkça bir amacı vardı. Sizi hızlıca hastaneye götürdü. Bazı sancılar kısa ömürlüdür. Hissedersiniz. İyileştirilir. Geçmiştir. Fakat bu tür bir ağrı bile dinlenmeye değer bulunmaz. Sezgilerimize odaklanıp -kalp krizi dahil- insana dair tüm ağrılardan kurtulabiliriz. Mesela insanlar sıklıkla kalp krizi geçirerek ölürlere, öncesinde oluşan anjinlerinin (kalbe yetersiz kan gelmesi sonucu oluşan göğüs ağrısı)

uyarısını önemsememezler. Sezgiler, inkarla savaşır. Ağrınızı dinledikçe, onunla nasıl başa çıkacağınız konusunda daha açık bilgiye sahip olacaksınız. Ama genel olarak, işte hep işe yarayan bir yol: Şefkatle sevmek. Bilinçli gevşemek. Direnci ve korkuyu serbest bırakmak. Bedeni terk etmemek. Buradan başlamalısınız.

Ya ağrı kronikleşirse?

Hastam Meg'e -bir topluluk avukatı, daimi sorumluluk sahibi ve kontrol hastası- belinde şişen bir disk olduğu tanısı konmuştu. Bu disk siyatik sinire baskı yaparak belinde ve bacağında dayanılmaz ağrılara sebep oluyordu. Ağrısı Meg'in düşmanı olmuştu. Kurtulmak için bir mücadeleye girişti: iltihap kurutucu ilaçlar, buz torbaları, akupunktur, fizik tedavi ve kademeli egzersiz. Doktorunun söylediği her şeyi yaptı. Ağrı hala oradaydı. Endişelendikçe daha da kötüleşti. Bir gün bir elinde baston, diğerinde cep telefonu, topallayarak ofisine geldi. Hali içler acısıydı. Gözyaşları içinde "Dayanamıyorum artık, bu ağrıdan nefret ediyorum, kurtulmak istiyorum" dedi. Elbette ki, hepimizin yapabileceği gibi, ağrıdan kurtuldu. Meg kendine karşı çalışıyordu.

Meg'e, onun hayatı yaşama şekline karşıt bir şey öğretmek zorundaydım. Sadece acısını yenmekle kalmayıp onunla işbirliği içine girecekti. Meg gibi cesur bir ruh için, bu o kadar da kolay bir görev değildir. Bu olay sadece Meg için geçerli de değil. Şimdiye dek upta biz tam tersini yaptık. Bedene danışmadan onu tedavi etmeye çalıştık.

Ağrının kendine ait bir ruhu, dili, anlayışı ve ritmi vardır. Ağrı kesinlikle canlıdır. Bilindik yoldan değil belki ama içgüdüsel yollarla sizinle konuşacaktır. İlk önce iletişim kurun. Tuhaf gelebilir ama ağrınızdan ya da herhangi bir hastalığınızdan yardım isteyin. İyileşme bir işbirliğidir, bazen talep eden ama en bilgili usta olan ağrıdan bir şeyler öğrenebilmek için bir fırsattır. Ağrınıza derin bir saygıyla yaklaşın. Yaparsanız, size iyileşmek için izlemeniz gereken yolu gösterecektir.

Bu alıştırmalar, Meg'e geçmişin izlerini onarmak ve var olan alışkanlıklarını değiştirmek için cesaret verdi. Hayatının birçok alanına şefkat getirdi. Diğer insanların kendini desteklemesine izin vermenin iyileşmesinin bir parçası olabileceği asla aklına gelmezdi: Sinemaya giderken arabayı arkadaşının kullanmasına izin vermek, seyahat ederken bir yabancından çantalarını taşımaya yardım etmesini istemek vb. Meg'in başarısı sadece dinen bel ağrısı da değildi. Birçok şey de azalmaya başladı: Katılığı, bir hata yaptığında kendini yerden yere vurması, kendi için bir şey yapılmasının tadını

çıkarmak yerine sürekli kendinden bir şeyler vermesi. Güzelliğin daha çok farkına varan biri oldu. Ön verandasındaki pembe begonvillerin dallarından yansıyan ışıklar fark edilmeyecek gibi değildi. Elbette Meg bunları bir gecede başarmadı, fakat tamamen sıra dışı bir form oluşmaya başlamıştı. Öz şefkat ağrılar ya da hastalıklar için bildiğim en kalıcı panzehir, yeniden hayat veren bir tür oksijendir. Ona doğru ilerlemek ise hayat boyu devam eden bir yol.

Bedeniniz hastalıktan ya da ağrıdan kurtulmak için sizi iç resimler yoluyla da yönlendirir. Hastalandığınızda, diğer yolun içgüdüsel potansiyeline göre daha yorucu olan birtakım testler yaptırmak zorunda kalırsınız: Röntgen, ultrason, tomografi, MR ya da endoskopi gibi. Bu testleri içgüdülerinizi kullanmayı öğrenmek için bir alıştırma basamağı olarak kullanmanızı öneririm. Size, beyninizde iyileşmesi gereken bir bölgenin görünümüyle ilgili bir bilgi veremem. Bu testler yapabilir. Onların görüş noktaları vücudunuzdaki alt zemin hakkında yapısal referans noktalarıdır.

İçgüdüsel iyileşme her zaman beden etkileşimlidir. Neden tıbbi prosedürleri içgüdülerin lehine olacak şekilde değiştirmeyesiniz? Neden böyle bir değer varlığını inkar edesiniz? Yabancı bir ülkeye gittiğinizde elinizde bir rehber kitap olmasını istemez misiniz? Biliyorum, testler korkutucudur, özellikle de bir şeyler yolunda gitmiyorsa. Öyle bile olsa, bedeninizin içine bakma sihri görmezden gelmeyin. Savaş sanatı kavramları "zihin yok" derken zihnin ve bedenin arasında bir ayrım

olmadığından bahsederler. Güç, bu birlikten doğar. Fiziksel kişiliğimiz, duygularımız, sağlıklı bir vücut ya da hasta bir organ; iyileşmek için sahip olduğumuz kapasite, biz hepsiyle bir oldukça kuvvetlenir.

Hastalık ve Ağrıyla Baş Edebilmek İçin Bir Meditasyon

HUZURSUZLUĞUN içinde gevşeyin. Onu değiştirmeye ya da ondan kurtulmaya çalışmayın. Sadece, ağrının var olmasına izin verin. Herhangi bir sıkışıklık, korku ya da dirence karşı hafifçe nefes alın. Kendinizi bırakın. Ağrınızın coğrafyasını bulmaya çalışın. Haritasını çizin. Tanışıklığınızı artırın.

Rahatsızlığınıza içgüdünlü uyum sağlayın. Bir rengi var mı? Konusu? Duygusu? Sıcak mı? Soğuk mu? Hareket ediyor mu yoksa bir yerde sabit mi? Görüntüleri seçebiliyor musunuz? Ses? Koku? Anı? Ona sorun: Senden ne öğrenebilirim? Ağrımı nasıl şekillendirebilirim?

Rahatsızlığınıza açıkça odaklanın. Onu tamamıyla hissedin. Nefes alırken ağrınızı içinize çekin. Onu koyu bir duman gibi hayal edin. Bedeninizden yayılan tüm şefkatin ağrının merkezine akmasına izin verin. Şimdi son damlasına kadar çözüldüğünü, sevgiyle saflaştığını imgeleyin. Soluk verirken bu sevginin beyaz ışık kadar temiz olduğunu hayal edin. Onu tekrar, rahatsızlığınızın olduğu bölgeye gönderin. Ağrıyı içinize çekin, şefkati dışa verin. Ağrıyı içe çekin. Onu şefkatin iyileştirici havasıyla doldurun.

□

Kaynak: www.drjudithorloff.com/Free-Articles

Rüyalardan Alınan İlham

Lynn Picknett

1863'TE Alman kimyacı August Kekulé, aromatik bileşiklerin kimyasal yapısı, özellikle de benzendeki hidrojen ve karbon atomlarının nasıl bağlandığı sorunu ile karşı karşıya kalmıştı. Bir gün rüyasında benzen molekülünü, bir daire oluşturan ve kendi kuyruğunu yutan bir yılan olarak "gördü". Kekulé uyandığında, karbon atomlarının bir halka oluşturmaları gerektiğini fark etti.

Buhar motorunu icat eden James Watt da, erimiş kurşunu yüksekten suya düşürerek kurşun bilyanın nasıl yapılacağını rüyasında gördü. Rüyaadaki görüntü sağanak halindeki yağmurdu ama anlaşılan Watt, şuuraltı ile son derece iyi temas halindeydi çünkü bunu doğru bir biçimde yorumlayabilmişti.

Ünlü fizikçi James Rutherford da bir akşam işten eve dönerken tramvayda uyuya kalmış ve rüyasında, uzun zamandır üzerinde çalıştığı ve bugünkü modele de öncülük etmiş olan atom modelini görmüştü.

On dokuzuncu yüzyıl İsviçreli paleontoloğu Louis Agassiz, uyandığında bir türlü hatırlayamadığı bir balık fosilinin yapısını birkaç kez rüyasında görmüştü. Ayrıntıları not edemeden iki kez rüyanın izleri kaybolmuştu ama üçüncü gece yatağının baş ucuna bir not defteri yerleştirdi ve rüyasında gördüklerini not etti. Gün ışığında notlarına baktığında ise, bunların bir anlam ifade edeceğinden kuşku duydu, ancak notlar denendiğinde, gerçeğe mükemmelen uymuştu.

Birçok yazar, romanlarının bütün konusunu rüyalarında görmüşlerdir. Charles Dickens, tam biçimlenmiş haldeki karakterlerin hepsinin, uyulamakta olan zihninin önünden geçtiğini sıklıkla görmüştür. Samuel Taylor Coleridge, Kubla Han adlı epik şiirini tek bir rüyada görmüş ve ertesi sabah büyük bir bölümünü hafızasından yazıvermiştir.

Ancak, yakındaki köyden gelen biri tarafından dışarı çağırılınca, sonunu unuttu vermiştir.

Daha yakın zamanlarda Hamley's mağazasında, Rubik oyuncakları üstünde uzman olan Angus Laverny; yüz milyar permütasyonu olan Rubik'in Saati'nin çözümünü, oyuncak 1988'deki bir oyuncak fuarında gördükten sekiz hafta sonra rüyasında görmüştür. Şimdi problemi

on sekiz saniyede çözebilmektedir.

Bir sorunu düşünüp "uykuya yatmak" karlı gibi görünmektedir. Anlaşılan o ki, Nobel ödülülerin de, sokaktaki adamın da sorunlarının çoğu rüyalar, yani şuur dışına giden kral yolu kullanılarak çözülebilmektedir. □

The *Encyclopaedia of the Paranormal* adlı kitaptan çeviren: Yasemin Tokatlı.

Aydınlık ve Karanlık

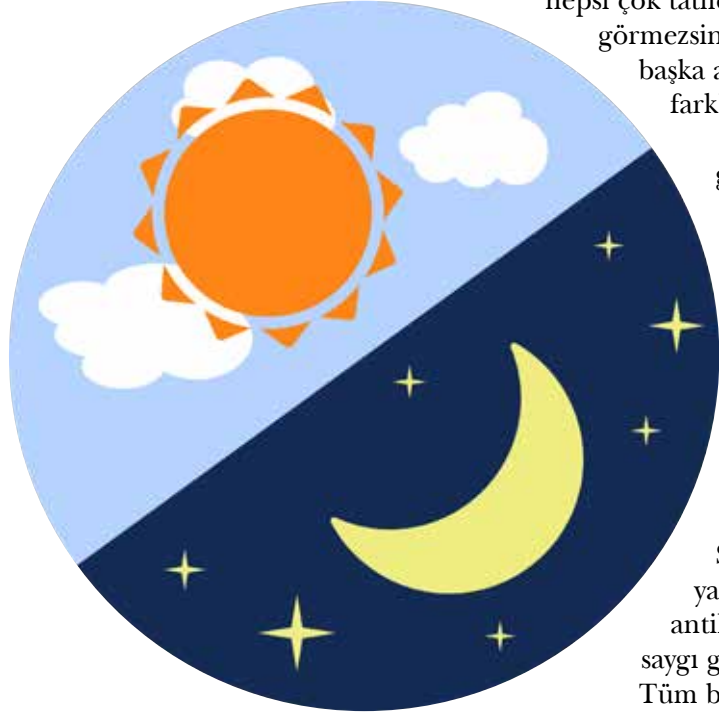
Hasan Sonsuz Çelikleş

Hinduizmin üç büyük tanrısı Brahma, Vishnu ve Shiva'dır. Brahma yaratır, Vishnu korur, Shiva yıkar. Peki Balililer en büyük tapınakları Besakih'i hangisine adanmışlardır? Shiva, yani yıkıma. Ayrıca Balililer, Shiva'nın yolunu takip ederler.

Bali'de gezerken bir sürü aydınlık Tanrı ve kahraman sembolüyle birlikte, sayısız karanlık, şeytan formlu varlığın heykellerine de rastlıyorsunuz. Hatta kimisini gece görseniz korkarsınız bile. Balililer, uzun uzun dişli tanrıçaların karşısında ritüeller yaparlar. Çünkü karanlık ve aydınlığı sağ ve sol bacak olarak kabul ederler. Birisini diğerine tercih etmezler. Hepsini onlar için saygı duyulmalıdır ve duyarlar da...

Sabah ritüellerinde sunaklarına bir sunu bırakırken, bir sunu da sunağın altına koyarlar. Bu hem göğe, hem yere, hem göktekilere, hem yerdekilere, hem aydınlıktakilere, hem karanlıktakilere saygılız anlamına gelir. Peki ben toplamda kırk gün kadar kaldım bu Bali'de. Birbirine bağırın, kavga eden, gülümsemeyen bir Balili gördüm mü? Görmedim. Hepsisi gülümser, hepsi çok tatlıdır, Balililerden bir kötülük görmezsiniz. (Bali'ye göç ile gelen başka adalılar içinse durum farklıdır ama.)

Keza kadim uygarlık Mısır'a gidiyorum bakıyorum. Her seyahatimde Mısır Müzesinde gösterdiğim bir heykel vardır. 3. Ramses, bir yanında Horus, diğer yanında Seth. Biri aydınlık, diğeri karanlık. Her ikisi de aynı boyutta, aynı saygıda. Nice Mısır tapınaklarında Seth her zaman yer almıştır. Seth için özel tapınaklar yapılmıştır. Yine gidip bakın antik Yunan'a Hades her zaman saygı görmüştür. Tüm bunlara bakınca aydınlık ve

karanlık konusunda yeni bir bakış açısı geliştirmek gerektiğine inanıyorum. Çocukluğumuzdan beri sürekli izlediğimiz her filmde iyi ve kötü savaştı ve iyiler kazandı. Bizler de hep iyilerin tarafındaydık. Mutlaka bir seçim yapmalıydık ve elbette ki iyiliğin, aydınlığın tarafında yer alacaktık. Eee peki madem dünyadaki milyarlarca kişi "iyilik" tarafını seçerken, dünya niye bu "karanlık" halde? Demek ki burada bir yanlış var.

Keza sürekli olarak içimizdeki karanlığı dönüştürmeye çalışıyoruz. Aslında onu reddediyoruz veya son zamanlarda gelen yeni akımlarla birlikte kabul edermiş gibi yapıp, sonra dönüştürmeye çalışıyoruz.

Bunu yapıyoruz yapıyoruz da her şey daha karanlığa sarıyor. Bu noktada içime doğan şu ki biz yanlış yapıyoruz belki de... Yapılması gereken karanlıkları aydınlatmak değil. Aydınlığı ve karanlığı aynı ölçüde kabul edip kucaklamak. Sonra yine aydınlığı seçmek değil ama. Gerçekten her ikisinin de bizde var olduğunu kabul edip kucaklayıp, bir kere içimizde barışı sağlamak.

Diyeceksiniz ama internette gezen bir hikaye var, kızılderilinin iki köpeği varmış birisi siyah, diğeri beyaz. Bunlar kavga edince hangisi kazanır diye sorunca torunu, kızılderili "hangisini

beslersem" diye yanıtlamış.

Bir kere o hikaye internete eksik yansımış. Tam da düaliteye uygun biçimde. Hikayenin aslı Debbie Ford'un Niçin İyi İnsanlar Kötü Şeyler Yaparlar? kitabında yer alıyor. Oradan almış birisi ama eksik almış. Çünkü hikayenin devamında kızılderili torununa diyor ki "Her ikisini de beslerim

ben. Her iki kurduğum da farklı özellikleri vardır. Her ikisine de ihtiyaç duyarım." İşin aslı hikayenin bu versiyonu benim içime daha çok sindi çünkü hep siyah kurdun günahı ne ki, onu niye aç bırakıyorlar diye düşünürdüm.

Yaradan istese tüm evreni bembeyaz yaratamaz mıydı? Ama var ki bir bildiği beyazın yanına koydu siyahı. Yang'ın yanına koydu Yin'i... Artının yanına ekledi eksiyi...

Bu noktada ben içimde her ikisinin de var olduğunu gerçeğini kabul ediyorum. Bende pozitif de var negatif de, aydınlık da var karanlık da, iyilik de var kötülük de... Her ikisi de bende... Artık karanlığıma kılıcımı indiriyorum...

Ne ışığım savaşçısıyım, ne karanlığın hizmetkârı... İkinin ötesinde her şeyin bütünü olan bir Yaradan var. Kendimi ona teslim ediyorum... Kısaca, ben çekildim aradan, sen tecelli et Yaradan... □

Mistik Deneyimler

Kaia Nightingale

Sık Sorulan Sorular

Spiritüel deneyimlerin mutlak surette dönüştürücü bir etkisi var mıdır?

BAZI insanlar yaşadıkları deneyime bağlı olarak köklü bir değişim yaşarlar; kimisi ise daha az bir değişim geçirir, bazıları da hiç değişmez. Büyük bir deneyim yaşayabilir veya çok derin bir meditatif seviyeye açılabilirsiniz; ama düşünüş ve kişilik bazında hemen hemen aynı da kalabilirsiniz.

Spiritüellik benim için ızdırap çekmekten bir kaçıştı. Düzenli olarak sadhanaya¹ dahil olmadan önce psikoterapiden de fayda görecektim. Yoğun ve güçlü bir sadhana dönemi sonucunda ortaya çıkan deneyimler bilincim üzerinde dönüştürücü bir etkide bulundularsa da duygusal yaralarımı ya da kişiliğimdeki nevrozları şifalandırmamışlardı.

¹ Sanskritçe'de uygulama yapmak, pratiğe dökmek. Burada yoga uygulamaları anlamında kullanılıyor. ÇN

“Öğrendiğim bir şey varsa o da ‘deneyimlerin’ sadece indirgemeci bilimselliğin doğru olmadığını göstermeye yaradığıdır. Eğer başka bir gayeleri varsa da (ki gayet de olabilir) ben bunun ne olduğunu bilmiyorum ve bunun üzerinde kafa yormayı da umursamıyorum. En derin sezgim, hayatın kendisinin – hayatımızdaki tüm hadiselerin bilhassa da küçük ve sıradan olanların- insanın gelişimine en fazla imkan sağlayan, en iyi ‘deneyim’ olduğu yönündedir.” Phillip St. Romain

Yaşadığınız deneyim sizi daha iyi bir insan yapar mı?

‘DAHA İYİ’ sıfatını nasıl tanımlayabilir, nasıl kalıba sokabiliriz ki? Herkesin daha fazla beğendiği biri mi? Daha üretken olan biri mi?

Derin bir ruhsal birlik hali, kısa bir süre için bize hakikatte kim olduğumuza dair net bir algı sağlayabilir; bilincin, hayatın ve evrenin derin seviyelerine bir an için vakıf olmamıza imkan tanıyabilir. Bu iç-görüyle nasıl bütünleşeceği konusu ise tamamen kişiye bağlıdır; çünkü insan özgür iradeye sahiptir. Kendimizi sevgi ve ışığa adanmak yönünde seçim yapabileceğimiz gibi; güç, iktidar ve kişisel menfaatlerimizi geliştirmek yönünde de seçim yapabiliriz.

Bir deneyim sizi daha mutlu bir insan yapar mı?

İÇSEL bağlantı algısı -o an doğrudan deneyimlendiğinde- içsel bir saadet ve kusursuzluk hissiyle birlikte gelir. İçsel açıklık hali yeterli bir derinlikte daimi olarak yapılandırılana, süreklilik kazanana kadar da yaşamdan

yana kendimizi illa ki daha mutlu hissetmeyebiliriz. Dünyadaki tüm o budalalıklara, kabalıklara ve kendi yetersizliklerimize karşı ise gittikçe artan bir duyarlılık söz konusudur.

Bir deneyim sizi daha bilge bir insan kılar mı?

VAROLUŞUN derin seviyelerini günlük hayatla bütünleştirecek şekilde kucaklayan bir zihin yapınız varsa; mesafeli, kendi ayaklarınızın üzerinde ve dengeli bir duruş sağlayabiliyor, bunu kalıcı kılabiliyorsanız, aynı zamanda da müşfik bir yürek taşıyabiliyorsanız bilgelik yönünden de çabuk bir gelişim göstermeniz gayet muhtemeldir. Eğer tüm bunları kelimelere dökabiliyorsanız bu bilgeliği başkalarıyla paylaşabilirsiniz de; ama yine burada da bir kesinlik yoktur. Kendi tabiatınız konusunda mı, insan doğanız konusunda mı yoksa dünyanın, hayatın yolları, yöntemleri konusunda mı daha bilge olursunuz? Bu sizin gözlem gücünüze ve aynı zamanda hayatın bu alanlarında mevcut olabilme becerinize bağlıdır.

Bir deneyim sizi aydınlanmış kılar mı?

BİLİNÇTE yaşadığımız bir değişimden sonra, önceye oranla daha derin bir iç-görü sahibi oluruz. Bu muazzam bir nimet, büyük bir armağandır. Farkındalığımız daimi olarak açıklık kazanana kadar ise aydınlanmış olmayız; aydınlanma hakkında veya bilincin ya da ışığın süptil seviyeleri bazında anlık bazı iç-görüler yakalamış, bir an için bunların tadını almış insanlarızdır bizler. Bu derin deneyimleri yaşamamız harikulade pek çok yanı olduğu gibi bazı tuzakları da söz konusudur.

Açıklık kazanmak iyi bir şey midir?

Açılımlar, içsel doğanıza yönelik harikulade bazı anlık görüşler kazandırır. Nereye doğru yol aldığınız hakkında bazı fikirler yakalamanızı, aydınlanma halini çok kısa sürelerle tatmanızı sağlarlar. Zihninizin, içsel varlığınızın enginliğine açık olması muazzam bir andır. Öte yandan bazı insanlar böylesi iç-görüler karşısında -tabiri caizse- balatayı sıyrıp son derece kaygılı bir hale gelebilirler; kimi ise coşkulu, ilham dolu bir yapı edinip köklü değişimlerden geçerler. Dolayısıyla “Açıklık kazanmak, açılım yaşamak iyi bir şey midir?” sorusu göreceli ve öznedir. Bu açılımlar zihninizin, kişiliğinizin -psisenizin- açık olduğu, kabul ettiği bir şey midir? ‘Yeni’ olanı hoşça buyur ediyor musunuz? ‘Yeni’ye karşı misafirperver misiniz?

Açılımlar -siz tercih etseniz de etmeseniz de- dönüşümünüzü, değişiminizi hızlandırabilirler. Bu genişleme, büyüme halini hoşça karşıladığınız, misafirperver yaklaştığınız zaman açılım sizin için bir bonus olabilir. O dönem için zaten baş edebileceğinizden daha fazla bir açıklık hali içindeyseniz; psiseniz, duygularınız ve enerji alanlarınız yeni algılarınızı ve idrakınızı yakaladığı halde gelmekte olan arınmaya karşı misafirperver bir

tutum içinde değilseniz, bu açılım hali gayet zorlayıcı olabilir. Öte yandan sağlıklı bilgilenme ve içsel dinlemenin beraberinde azami potansiyelinize ulaşmaya içtenlikle niyet ettiğinizde, bu konuda kendinize izin verdiğinizde, açılımlar genellikle birer nimet, harikulade birer armağandır.

Bu mistik iç-görüler neden daha sık meydana gelmezler?

BİLİNCİN bu boyutları, bu seviyeleri herkesin içinde mevcuttur ve yine herkesin erişimine de eşit derecede açıktır. Genellikler vizyonumuzdan gizli kalmalarının sebebi ise bizim, süptil gerçekliklerin haliyle filtrelenmiş olduğu maddesel dünyayla bu denli ilgili ve meşgul olmamız; ona konsantre olmamızdır. Odağınız değiştiği zaman, varoluşun büyük oranda unutulmuş olduğunuz derinlikleriyle aranızdaki o perde ortadan kalkar ve görüşünüz açılır (ya da yeniden açılır). O perdenin niye diğer zamanlara oranla bazı dönemlerde açıldığı ise bir gizemdir. Kimi insanlar en ufak bir mistik deneyim yaşamadan yıllar boyu meditasyon yapabilirler ve dini ya da spiritüel anlamda en ufak bir merak ya da ilgi taşımayan bir adam da köpeğini gezdirirken son derece derin bir deneyimin içinde kalabilir pekala. Bizler ışığı, bilgiyi, enerjiyi daha iyi almak için bedenlerimizi ve zihnimizi dengeleme, arındırma ve odaklama becerisine sahip olmakla birlikte kendimizi belirli bir noktanın ötesine açamayız aslında. Bu işleyişin -Tanrı'nın görünmeyen, sırrına erişilmez elinin işleyişinin- bir lütuf, bir kayra olduğunu söyleyebiliriz sadece.

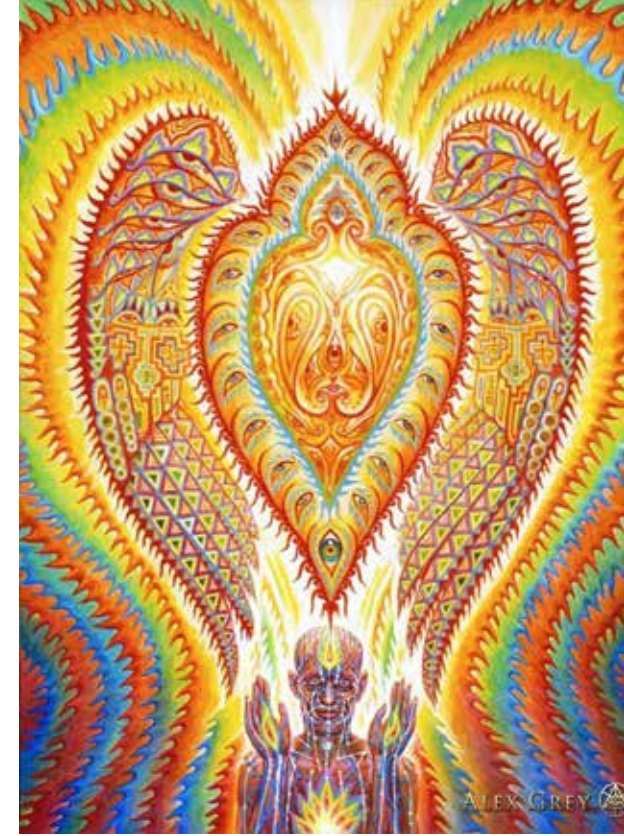
Alışılmışın dışında bir şey deneyimlemiş olmanız ya da olmamanız o kadar da önemli değildir. Alışılmadık bir deneyim olmaksızın da ruhunuza karşı çok derin, köklü bir farkındalık taşıyor olabilirsiniz. En derinlerdeki özünüzü, yüreğinizin derinliklerini dinleme ve bununla ahenk içinde olma beceriniz, egzotik deneyimlerden daha önemlidir. Alışılmışın dışındaki deneyimlerin tarifleri ise; bu deneyimleri yaşayanların onları ayırt edebilmeleri, isimlendirebilmeleri, bir yere oturtabilmeleri ve bunların insan deneyiminin tam da birer parçası (yani delice, manyakça değil normal) olduğunu bilmeleri için bu şekilde konuya dahil edilmiştir sadece.

Mistik deneyimler tehlikeli midir?

Açılımlar, özleri itibariyle sizin gerçek doğanıza açılan kapılardır. Bunlar tehlikeli midir? Sizin hakiki doğanız tehlikeli midir ki? Zihnimizin direnci, bilinmeyene karşı duyulan korku, kontrolü elde tutma arzusu açıklık halinin tehlike hissi vermesine yol açar; oysa tehlikeli olan zihin-ego'nun kontrol çarkıdır.

Bu arınma bir sorun mudur?

İNSANLARIN çoğunluğu -özellikle İde nihai olarak olumlu sonuçları olan dönüştürücü bir süreç içinde bulduklarını anladıkları zaman- arınma süreciyle baş edebilmektedirler. Uzun vadede ise insanlar, gerçekleştirdikleri bu temizlenme hakkında çok daha iyi, olumlu hisler taşımaktadırlar. Geçmiş travmaları bilinçli zihnimizin uzağında tutan psikolojik duvarlar eridiğinde -ki bu genelde derin bir

açılımdan sonra olmaktadır- bu travmalar bir sel gibi bilinçli zihnimize akma eğilimi taşırlar. Eğer kendinizi buna taraftar hissediyorsanız bu durum harikadır- geçmişinizi berraklaştırmaya hazırsanız devam edebilirsiniz. Oysa bunun ne olduğunu, ne için olduğunu anlamadığımızda, direnç gösterdiğimizde veya yanlış zamanda olduğunu düşündüğümüzde (neden şimdi?!) bu yöndeki bir berraklaşmanın ufak bir miktarı bile bizde büyük sorun hissi yaratabilir.

Aydınlanmış bir üstadın gözetimine ihtiyacım var mıdır?

Yoga kitapları ve eski yazıtlar her zaman için, meditasyon ve yoganın aydınlanmış bir üstadın gözetiminde uygulanması gerektiğini söylerler.

Evet bu kulağa, göze oldukça hoş gelen bir ifadedir ama işin bir de şu yönüyle yüzleşmek gerekir: Dünyada kaç kişi tamamen aydınlanmış bir üstada sahiptir acaba? Bu anlamda yeterince yakın hiçbir yer yoktur! Bir üstadı olanlar da kendi yaşadıkları şehir yakın veya ulaşılabilir olan ya da hiç olmadı telefon etme imkanlarının bulunduğu birine nadiren sahiplerdir. Aydınlanmış ünlü üstatlar ise kişisel bazda rehberlik ve gözetmenlik yapamayacak denli yoğun bir uluslararası trafik içindedirler.

İnsanların hesaba katmadıkları bir unsur daha vardır. Bir üstadın muazzam bir ışığa, bilgiye ya da bizi bilincin daha derin seviyelerine açma becerisine sahip olması; bizim bu açıklığa, kuvvetli enerjilere ve netice olarak ortaya çıkan arınma haline nasıl tepki vereceğimizi mutlak surette bildiği anlamına gelmez. Pek çok spiritüel öğretmen, mevcutta aktardıkları öğretiler haricinde ne gibi bir rehberlik vereceklerini kolay kolay bilmezler; ki çoğu da bilincin açıldıktan sonra neler yapılacağına değil, bilinci açmaya odaklanmıştır.

Yoğun içerikli hafta sonu yoga programlarının, on günlük vb. derin meditasyon kamplarının, toplu-konaklamalı kursların veya yoğun nefes egzersizlerinin ya da diğer güçlü etkili uygulamaların bilincinizde derin açılımlar yaratması son derece muhtemeldir; bunu yapmaları da beklenir. Günümüzde herkes, herhangi bir ön hazırlık ya da arınma süreci olmaksızın bir yoga veya meditasyon kursuna kayıt olabilir. Eğer cebinizde paranız varsa bunlara gidebilirsiniz. İçe dönmeye yönelik bu öğretilerde uygulama sırasında rehberlik ve destek durumu öğretmene ya da lidere bağlı

olarak çeşitlilik gösterir. İçe dönme uygulaması sona erdikten sonra ise herhangi bir rehberlik ya da destek genellikle pek mevcut olmaz. Bir başınızasınızdır.

Eğer böyle bir başınızasıysanız, kendi içsel süreciniz size sıkıntı ve kafa karışıklığı duyguları yaşıyorsanız ve siz de bir rehberlik, bir yardım arayışı içindeyseniz; *kendi farkındalığınızdan size yol göstermesini rica ederek, nazikçe bunu isteyerek, belirli sürelerde 'alıcı' bir sessizlik ve dinginlik içinde oturduğunuz bir uygulama yapabilirsiniz.*

Süptil yanıtlara, tesadüf gibi görünen şeylere, diğer işaret ve göstergelere karşı alıcı olun. Eğer alıcı ve açkısanız, rehber ruhlarınıza ya da meleklerinize de sorabilirsiniz. Eğer bunu yapamazsanız (yani alıcı bir şekilde oturursunuz ve hiçbir şey de gelmezse) bir diğer seçenek de sizin için bu farkındalığa kanal olabilecek, bu farkındalıkla temasa geçebilecek itibarlı bir psişik bulmaktır. Eğer bu yolu seçerseniz size sunulan rehberliği "içsel bir kulakla" dinleyin. Her şeyi doğru olarak almak yerine, kendinize bu rehberliğin hakikati yansıtıp yansıtmadığını sorun. Verilen tavsiyeyi deneyin. İşe yarıyor mu? Size uydu mu? Doğru olduğunu hissediyor musunuz?

Her an dinlemeyi sürdürün. Anlar değişir. Dünün tavsiyesinin mutlaka bu an için de uygun olma durumu yoktur.

Benim deneyimim bir başkasının hatası mı?

BELİRLİ bir uygulama, terapi seansı ya da olay/durum bu açılım halini tetiklemiş gibi görünebilir; ama bu uygulamaların, seansların daha önce kim bilir kaç defa yapıldığını düşündüğünüzde işin içinde başka unsur(ların) olması gerektiği sonucuna varırız. Çeşitli öğretiler alan, enerji

çalışmalarına katılan ya da kundaliniyi canlandırma teknikleri uygulayan ve güçlü bir açılım deneyimini hiç yaşamamış milyonlarca insanın varlığı dikkate alındığında bu uyanış halinin kesin bir nedeninin olmadığı açıktır.

Aydınlanma deneyimine hazırlanmak için yapabileceğim herhangi bir şey var mıdır?

PEK ÇOK insan bedenleri ile tam bir bütünleşme sağlamamıştır. Ayakları yere basmadan ya kafalarının içinde ya da havada yaşarlar. Yapılacak hazırlıklardan biri ayaklarınızın yere basması; yani toprakla bağlantı kurmak, alt çakraların dengelenmesi ve bütünlüğünün sağlanması üzerine çalışmaktır. Eğer ayakları yere sağlam basan, iyi topraklanan bir yapıda değilseniz bu çalışma bilhassa önemlidir. Topraklanmayı günlük rutininizin ya da spiritüel uygulamanızın bir parçası haline

getirin; böylelikle iyi bir denge kurabilir ve bunu koruyabilirsiniz. Eğer ayaklarınız yere sağlam basmıyorsa, iyi topraklanmamışsanız enerji, zihninizi ve duygularınızı helezonik şekilde döndürerek; kendinizi aşırı derecede duyarlı hissetmenize; herkesin negativitesini ya da olumsuz düşüncelerini kapacağımız bir hassasiyet içinde olmanıza yol açarak birikim yapar. Ayrıca bu birikim, dünya planındaki spiritüel ilhamınızı ortaya koymak için gerekli olan, yeryüzüyle kurulacak yakın bağa da engel olur. Ayaklarınız yere sağlam basarken, iyi topraklanmışken; açıldığımız enerji içinizde çok daha rahat akar. Sizi çevreleyen duygular ve vibrasyonlarsa sizin aracılığınızla elektrik gibi kolayca iletilerek devamlı olarak toprağa boşalıp içinizde birikim yapmazlar.

Yoga fiziksel gerilimi temizlemeye yardım eder. Yoga, fiziksel beden

ve enerji alanlarının ışığı dengeli bir şekilde alma becerisini azamiye çıkaracak şekilde tasarlanmıştır.

Açılım öncesinde yapılacak spiritüel uygulamaların ya da ruha duyulan inancın; açılımı idare edip bununla baş etmekle bir alakası, bağlantısı var mıdır?

SPIRİTÜEL hayata ilgi duymayan S ya da herhangi bir inancı olmayan kişilerin, açılım yaptıkları bilinç seviyesi için nispeten hazırlıksız olmaları daha olasıdır; ancak bu konuda pek çok şey okumuş ve varoluşun yüksek seviyeleri hakkında daha iyi bir anlayışa sahip olan insanlar bile bu alemler gerçekten açıldığı zaman kendilerini hazırlıksız hissederler. Okuduğunuz, düşündüğünüz ya da duyduğunuz hiçbir şey gerçek bir deneyim gibi olamaz.

Eğer geçmişteki bir travmanızın yüzeye çıkma ihtimalini sezinliyorsanız zamanı geldiğinde size yardımcı olabilecek iyi bir terapist arayabilirsiniz. Arkadaşlarıma yaşadığım deneyimlerden söz etmeli miyim?

EĞER doğru tipte arkadaşlara Esahipseniz algılarınızı paylaşmak size katkı sağlayabilir. Ancak olağanüstü bir deneyimden sonra temkinli olmayı gerektiren bazı noktalar da vardır.

Bu tip deneyimleri 'herhangi biriyle' paylaşmanın beni son derece negatif bazı tepkilere karşı açık ve savunmasız bıraktığını fark etmişim. Bu negatif tepkiler, yaşadığım olağanüstü deneyimi bir şekilde kirletiyor ve bana ruhumun tehlike altında olduğu hissini yaşıyordu. Dolayısıyla deneyimlerimi paylaştığım kişiler konusunda son derece ihtiyatlı olmayı öğrendim. Böyle

deneyimleri herkesin yaşamadığını ilk fark ettiğimde de neler olup bittiğini anlayabilecek birilerinin arayışına girdim. Dindar insanların beni mutlaka anlayacaklarını düşünüyordum; yirmili yaşlarımda başlarımdayken de (yeniden) Pentekostal² olarak doğmuş kadın bir üyeye tanıştım. Ancak çok kısa süre sonra dinle spiritüellik arasında dağlar kadar fark olduğunu görecektim. Bunu takip eden yıllarda pek çok spiritüel-dindar insanla tanışmama rağmen ilk kanaatim, gözlerimin gerçekten açılmasını sağlayan BÜYÜK bir etmen olarak kalacaktı.

Bu tür süptil deneyimleri kelimelere dökmenin, onları olduklarından başka bir şey haline getiren bir yanı da vardır. Bu akıcılık ve açıklık hali, lisanın doğrusal kelimeleri ile kolaylıkla birleşip bütünleşebilir. Fakat siz bu deneyimi ne kadar iyi anlattırsanız anlatın, kelimeler anlattığınız deneyimin kendisi olmazlar. Yaşadığınız deneyimi -onu bir kavramsallık kutusuna sıkıştırmamak açısından- içine yerleştirmeye çalıştığınız kelimelerle karıştırmamaya dikkat edin.

Bilhassa da büyük bir heyecan içindeyseniz, deneyiminizi paylaşma gerekçenizi iyi gözlemleyin; çünkü bu dürtü -siz o niyette olmasanız dahi- spiritüel üstünlük sağlama çabası şeklinde de ortaya çıkabilir. Pek çok spiritüel gelenek de bu tür deneyimlerin aktif olarak paylaşımından yana değildir.

Arkadaşınızın da sizinle aynı heyecanı, aynı huşu hissini duyacağını hayal edebilirsiniz pek ala ve bunun yerine de taş kesilmiş bir suratla karşı karşıya kalabilirsiniz. Neler olup bittiğine ve sizin bundan nasıl

etkilendiğinize dair en ufak bir anlayış, yankılaşım ya da empati duymayan korku dolu, şüpheli tepkiler alabilirsiniz. Bazen de diğer insanları bu açıklık halini hissetme/algılama noktasına getirmenin en iyi yolu sadece Mevcudiyetinizdir; deneyimin sessiz sakin bir şekilde yüreğiniz ve farkındalığınız dahilinde kalıcı olmasına, eylemlerinizin direkt olarak farkındalığınızdan kaynak bulmasına izin vermenizdir.

Tüm bunlarla birlikte, eğer zihninizdeki saf, arı bir niyetten yola çıkarak paylaşımında bulunuyorsanız, deneyimlerinizin tadını almak sizi dinleyen kişi için de harikulade bir deneyim olabilecektir.

Şimdiye kadar hiç mistik bir deneyim yaşamadım. Bu bir sorun mu?

GELİŞİP tekamül etmek için egzotik deneyimlere ihtiyacımız yoktur. Renkli, mistik bir deneyimi hiç yaşamadan da daha mutlu, daha nazik, açık, müşfik ve bilge bir insan olabiliriz. Öte yandan olağanüstü derecede egzotik, derin deneyimler yaşayıp da yine nezaketsiz, korkulu ve nevrotik olmak da mümkündür. Nihai amaç bu deneyimlerin kendisi değildir. Yeni olasılıklar, olanaklar ve alemler hakkında harikulade iç-görüler, anlık bazı farkındalıklar kazanmamıza yardım ederler; ama bu deneyimler tek başlarına daha fazla mutluluk, spiritüel olgunluk ya da farkındalık yaratmazlar. Git gide müşfikleşen bir farkındalık, kararlılık, sevecenlik ve şefkat asıl anahtarlardır. □

Kaynak: Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Işığa Giden Dönüşüm Yolculuğu* adlı kitaptan alınmıştır.

² Protestanlık içinde ayrılan bir mezhep. ÇN.

Şifa Paradoksu

Fadime Çelik

2. Bölüm

Auraların değişim ve gelişiminde yakın çevremizde bulunan diğer auraların da katkısı vardır. Bu katkıya süptil etkenler denilebilir. Enerjetik olarak birbiriyle rezonansa girebilen auralar arasında kendiliğinden bir enerji transferi başlar. Bu difüzyon gibi doğal bir ilkedir. Vibrasyonel karakteri benzer titreşim alanlarına sahip olan auralar arasında enerjetik bir rezonans söz konusu olduğunda auralar girişim yapmakta, birbirlerini pozitif veya negatif yönde etkilemektedir.

Özetle; kimyasal olarak kirlenmemiş katılar, sıvılar ve solunan temiz hava, egzersiz yapmak, dinlenmek, düzenli uyumak, doğu kökenli olan çeşitli uygulamalar, şifa çalışmaları vs. auranın titreşimlerini güçlendirirken, aşırı yorgunluk, dengesiz beslenme, kirli hava, uzun süren uykusuzluk vs. auranın titreşimlerini düşürür.

Oksijen oranı yüksek tepeler, kırsal bölgeler, ormanlar, su kenarları, hayatın iniş ve çıkışlarına karşı iyimserliği, pozitifliği koruyabilen, varlık sevgisi çıkar ve beklentiye bağlı olmayan insanlar, şifacılar insanların aurasını güçlendirir.

Ruhsal, zihinsel ve psikolojik alandaki denge ve pozitiflik auranın titreşimini güçlendirirken negatif haller düşürür. Bu nedenle her insanın aurası o insanın yetiştiği aile ve çevreye, yaşam kalitesine, yiyip içtiklerine, aldığı çeşitli kimyasallara, içinde bulunduğu psikolojik ve zihinsel duruma bağlı olarak değişir ve gelişir.

Hastalık ve Şifa Hali

GEREK FİZİKİ ETKENLER gerekse psikolojik ve zihinsel etkenler yüzünden aurasının enerjetik örüntüsü normalden sapma gösteren bireylerde çeşitli hastalıklar ortaya çıkar. Aslında hastalık fizik bedende başlamadan aylar hatta yıllar önce enerji bedende başlar ve bu aşamadayken bir şifacı durugörür tarafından algılanabilirse tedavisi de mümkün olabilir.

Bazı insanlar doğuştan şifacılık yeteneğine sahipken bazı insanlar uyguladıkları çeşitli tekniklerle var olan şifa potansiyelini geliştirip açığa çıkarır. Şifacıların enerji alanı hem daha geniş bir düzleme yayılmakta hem de daha yüksek vibrasyonlarda titreşip durmaktadır. Üstelik şifacılar normal insanların günlük şuuru ile algılayamadığı şuur hallerini yaşar. Onlar çeşitli uygulamalarla günlük bilincin sınırlılığını aşp olağandışı şuur haline geçerek süptil duyarlılıklara ulaşır.

Okült bir özdeyiş “bütün enerjiler düşünceyi izler” der. Gerçekten de bir şifacı istediği anda farklı bir şuur durumuna geçerek kendi şuur alanını genişletir. Bu nedenle bir şifacı niyet ettiği anda kendi enerji alanı ile hasta insanın enerji alanını rezonansa sokup hastanın enerji alanına enerji transferi sağlar. Böylece iki aura arasında kurulan girişim sonucu güçlü olan aura zayıf olan aurayı destekler, tamir eder. Bu girişim ve etkileşime şifa hali denir.

Her çağda olduğu gibi günümüzde de yaşayan şifacılar vardır. Kastettiğimiz şifacılar son yıllarda dünyanın çeşitli ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de bolca bulunan, birkaç günlük kurslarla sertifika edinin ortaya çıkan şifacılar değildir. Şifacılık ciddi bir iştir. Sabır ve varlık sevgisi ister. Kişiliğinin sivri yanlarını törpüleyebilen, kibir, gurur sahibi olmayan, kendi üzerinde sistematik bir çalışma yapan, teori ve pratiği paralel götürebilen insanlar elbette ki çeşitli teknik ve metotlarla şifacılık yetilerini ortaya çıkarabilir. Gerçek bir şifacı istatistiki çalışır. Üzerinde çalıştığı vakaların kayıtlarını tutar. Ünü, iyileşmesine katkı sağladığı insanlar sayesinde yayılır.

Henüz hayatta olan Amerikalı şifacı Barbara Brennan, insan ve çeşitli varlıkların enerji alanlarını algılama yeteneğine “Yüksek Duyusal Algılama” adını verir. Ona göre YDA, her şeyin etrafında ve içinde var olan, adeta sıvıyı andıran enerji alanları arasında karşılıklı etkileşen dinamik dünyayı ortaya çıkarır.

Bayan Brennan, *Işığın Elleri* adlı eserinde şöyle der:

“YDA ile psikosomatik hastalıkların mekanizması, hemen gözlerinizin tam önüne serilir. YDA, hastalığın nasıl

başladığımı açığa çıkardığı için, tersine nasıl çevrileceğini de anlamamızı sağlar. Alanı görmeyi öğrenirken, onunla şuurlu bir şekilde ilişki kurmayı da öğrendim. Kendi enerji alanımı bir başkasının alanıyla etkileşime geçmesi için yönlendirebiliyordum. Kısa zamanda, sağlıklı bir alanı tekrar dengeye oturttuk sağlığını kavuşturmayı başardım. Dahası, müşterimin hastalığının sebeplerini görebilecek bilgiyi de alıyordum...”

YDA'yı geliştirmek için, geniş bir şuur alanına girmek gerekir. Meditasyon ve çeşitli uygulamalar ile bu mümkün olabilir. Bu tip uygulamalar insanın günlük şuurdan daha geniş bir şuur haline geçmesini sağlar. Genişleyen şuur halinde birey, başka bireylerin şuur titreşimleriyle rezonansa girip o bireyin neler yaşadığını, nasıl bir hal içinde bulunduğunu birebir deneyimler. Genişleyen şuur halindeyken

kozmostan alıp aktardığı enerjilerle psişik şifacı veya ruhsal şifacı olabilir.

Genel Durumun Değerlendirilmesi

YUKARIDA DA söylediğimiz gibi “hareket ve değişim” olgusu her koşul ve durumda her şey için geçerlidir. Yaşam kesitimiz içinde hem fizik beden, hem enerji beden olarak dinamik bir değişim halindeyiz. İç ve dış uyaranlar, fiziksel, zihinsel ve psikolojik uyaranlar değişimimizi sürekli kılar. Her bir birey bu değişimlere uygun şuur seviyesine göre sağlık ve hastalık hallerini yaşar. Gerek sağlıklıyken gerek hastalanıldığında edindiğimiz yaşam tecrübeleri ve iç gözlemler şuur dışı alanlarımıza kayıtlanır. Bundan sonraki sürece en son kayıtlananların da etkisi eklenerek bu böylece sürüp gider.

Ayrıca hiçbir varlık çevresindeki diğer varlıkların şuur alanlarından ve etkilerinden kopuk ve yalıtık değildir. Özellikle çocuklukta, büyüklerin öğrenilmiş davranışlarının modellenmesiyle kişisel gelişime pozitif etkiler kazandırabilen davranışlar benimserken negatif etkiler kazandıran davranışlar da benimsenir. Yakın çevredeki insanların bizim alanımızı zayıflatıcı veya güçlendirici yönlerde olabilen şuur dışı etkilerine de maruz kalınır. Böylece içinde bulunduğumuz ruhsal haletin şekillenmesinde tek sorumluluk bizzat kendi tecrübelerimiz olmaktan çıkar.

İşte bu sürecin kavranılması bireyi bir yol ayrımına getirir. Zaman fiziksel, ruhsal ve psikolojik olarak temizlik zamanıdır. Zaman “hareket ve değişim” zamanıdır. “Hareket ve değişim” için yararlı olan her tür bilginin değiştirici gücüne, bilginin kazandıracağı bilgeliğe ve bu süreci yaşamış insanların destek ve kılavuzluğuna ihtiyaç vardır.

Bilinçli bir kurtuluş ve temizlik operasyonuna geçebilen bireyin kendini geliştirme arayışı aynı zamanda bütünü de geliştirme arayışına doğal olarak dönüşür. Birey gelişen farkındalığı sayesinde, bütünün sağaltılmasındaki sorumluluğu ile de yüz yüze kalır. Her insan kendini geliştirirken başka insanların gelişiminde irili ufaklı roller üstlenir.

Bu rollerin bazıları da şifacılar düşer. Gerçek bir şifacı, derin şuurunda içinde bulunduğu ataletten kurtulmak isteyen, değişmek isteyen bir bireyin şuur alanının değişim ve gelişimine kendi ölçeğinde katkı sağlar. Sapaşlam bir insan değil hastalanmış ve acı çeken insan şifacılar yardım talep eder. Aslında yardım talebi

görünürde fiziksel veya psikolojik bir sorundan kurtulmak içinmiş gibi gelse de gerçek talep o varlığın zihin alanından, şuur dışından gelmektedir.

Her tür hastalık bir varlığın enerji alanı ile fizik bedeni, şuur dışı ile günlük şuuru arasındaki uyumsuzluktan veya bütünlüğün bozulmasından kaynaklanır. Hastalıklar nihai olarak bireyin enerjetik vibrasyonlarını yükseltebilmesi, bir realiteden daha üst bir realiteye geçebilmesi için basamak teşkil eder. Duygusallığı bir kenara bıraktığımızda insanın değişim ve gelişimini tetikleyip, iyi bir öğretmen gibi çok şey kazandırır.

Şifa Halinde Neler Olur?

ŞİFA HALİNDEYKEN, şifacının enerji alanı ile hastanın enerji alanı rezonansa girip şifacıdan hastaya enerji transferi sağlandığı için hastayı şifacı iyileştirmiş gibi algılanır. Aslında iyileştirici güç hastanın bizzat kendi iç dinamiklerinde yatar. Her şeyden önce şifacılar, derin şuurunda gerçekten de iyileşmeyi isteyenlere yardım edebilir. Eğer bir varlık günlük şuurda iyileşmeyi istediği halde derin şuurunda iyileşmeyi istemiyorsa veya ölme vakti geldiyse şifa eylemi başarısızlıkla sonuçlanır.

Birey derin şuurunda iyileşmeyi istiyorsa şifacının aktardığı enerjiler hastanın fizik ve enerji bedeni arasındaki bütünlüğü yeniden kurar. Enerji alanındaki düşük titreşimli bloklar çözülür. Süptil enerji kanalları veya meridyenlerdeki enerji akışı tekrar doğal ritmine döner. Enerji alanından fizik bedene gelen uyaranlar güçlenir. Gerisi o bedeni yöneten ruh varlığının ve bedeninin otonomisine kalır.

Hastanın yaşadığı ıstıraplar, iç gözlemlerinin kazandırdıkları ve şifacının transfer ettiği enerjiler hastanın şuur titreşimlerinin artmasına, enerji alanı frekansının yükselmesine, önceki halden yeni bir hale değişmesine neden olur. Bu değişim sonucu organ ve sistemlere gelen impulslar gerek genetik malzemenin, gerek hormonal sistemin, gerekse sinir sisteminin birbiriyle eşgüdümlü ve yeni bir tempoda çalışmasını başlattığı anda iyileşme gerçekleşir.

Bu nedenle kişisel bir çaba sarf etmeden yalnızca şifacıardan yardım beklemek insanı iyileştirmez. Değişim için, iyileşmek için şuurulu bir çaba sarf edilmeden, eski inanç ve değerler yeni ve kaliteli inanç ve değerlerle değiştirilmeden, içinde bulunulan statiklikten, ataletten kurtulmadan, kendi bireysel varoluş sorumluluğunu üstlenmeden iyileşmek mümkün olmaz. Hal böyle olunca şifacıardan yardım alınsa bile alınan yardımlar geçici olarak rahatlatan, gevşeten hoş anlar olmaktan öteye gitmez. Ruhsal değişimde ve gerçekten de şifa bulmada dışardan transfer edilen enerjiler değil iç varlığımızdan gelen enerjiler rol alır. Dışardan transfer edilen enerjiler ancak iç varlığımızdaki devinimi tetikleyip hızlandırabilir.

Ne Yapmalı?

EVRENİN temel dinamiklerini oluşturan yasalara tabi olduğumuzun farkındalığına ama bu hayatımızda ama sonraki enkarnasyonlarımızda yani eninde sonunda ulaşacağız. Bu farkındalığa ulaşırken mutlu anlarımız da olabilir mutsuz anlarımız da. Sağlıklı

günlerimiz de olabilir hasta günlerimiz de. Bu doğal akışı kabullenmek ve kendimize dışarıdan bakabilme becerimizi geliştirmek durumundayız.

Ancak o zaman hayatlarımızda ve iç varlığımızda yeni organizasyonlar oluşturabiliriz. "Hareket ve değişim" olmadan, değişimi sağlayıcı bilgi ve uygulamaları olmadan reorganizasyon olmaz. Reorganizasyon olmazsa bilinçli farkındalığı düşük, toplumsal karmaşa içinde oradan oraya sürüklenen, mutsuz, hasta, tatminsiz, şikayet edip bir şey yapmayan bireyler olarak yaşarız. Üstelik çocuklarımıza kötü modeller olup çevremizdeki insanlara pozitif katkılar sunamamış, bireylerin ve bütünüün hayrına davranmamış oluruz.

Bireysel gelişimimizi bizzat kendi çabalarımızla sağlamak kaderine sahip olduğumuzun bilincine erişip şikayet etmekten, koşullarımızı, hastalıklarımızı iyileştirecek etkenleri dışarıdan beklemekten vazgeçmeliyiz. İçimizdeki muazzam potansiyele güvenip, onun etkinliğini artırıcı eylemleri hayatımıza sokmalıyız. Onun, Evren'in temel stratejilerini bilen Yüce Ruh'un bir uzantısı olduğunu bilirsek ne denli bir güçle donanmış olduğumuzun da farkına varırız. Bu nedenle bütünden kopmadan ama bütünlüyle uyum içinde yaşamak için, bireysel gelişimimizle birlikte bütünüün gelişimine hizmet etmek için kendi şifa paradoksumuzu yaratmak zorundayız.□

DUYURU

Metapsişik
Tetkikler
ve İlimi
Araştırmalar
Derneği

İnsanlığı
Birleştiren
Bilgiyi Yayıma
Vakfı

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŞTİRİLMekte OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNER
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Her Birimiz Anlamına Gelen Yaratıcı Kaos

David Peat ve John Briggs

ROMANTİKLER yaratıcı olanı dahi ve kahraman olarak betimlemişlerdir, ama kaosun bu ilk dersi yaratıcılığın herkes için elde edilebilir olduğu üzerinedir.

Hepimiz egonun bir an için ölmesine izin veren bir yeteneğe erişebilir ve biçimlerin ve düzenlerin sürekli olarak hareket ettiği kaotik bir zemine dokunabiliriz. Yaratıcılık yalnızca geleneksel anlamda kabul edilmiş yaratıcı alanlarda meydana gelen şeyler hakkında değildir. Bizim, otantik bir şekilde bireysel, bu nedenle de evrensel bir hakikat deneyimiyle temasa geçtiğimiz küçük ve büyük empati ve dönüşüm anlarımızda meydana gelen şeydir. Britanyalı psikolog N. K. Humphrey insanın yaratıcı zekasını en fazla kullandığımız yerin sanat ya da bilim değil, toplumumuzu bir arada tuttuğumuz günlük, kendiliğinden yapılan hareketler olduğunu iddia etmektedir.

Buna rağmen, birçoğumuz kendimizi yaratıcı hissetmeyiz ve ısrarla yaşamımızın pek çok alanındaki yaratıcılık etkinliklerinin önünü tıkarız. Kontrol ve güç takıntımızda; yanlışlık hakkındaki korkularımızda; egolarımızın sıkıştırılmış idaresinde; rahat bölgelerde kalma fetişimizde; basmakalıp ya da sadece uyarıcı tatmininin sürekli peşinde koşmamızda; yaşamlarımızı diğer insanlar ne düşünür kılıfına sokmamızda; kapalı düzenlerin görünüşteki güvenliğine bağlılığımızda ve bireyin diğerlerine ve benliğin “dışındaki” dünyaya karşı azaltılamaz bir muhalefet içinde var olduğu yönündeki derinlere yerleşmiş inancımızda bunu kaybederiz.

Kaos teorisi psikolojik perspektifimiz yön değiştirdiğinde -amplifikasyon ve çatallanma anları aracılığıyla- serbestlik derecemizin artacağını, varoluş ve hakikati deneyimleyeceğimizi öğretir. Bundan sonra yaratıcı oluruz. İşte hakikî benliğimiz burada bulunmaktadır.

Çağdaş toplumun gerçekliğin merkezinde saygın bir yere koyduğu “benlik” aslında sosyal bir yapı -kategori, ad, tanımlama, maskeler, olay ve deneyimler koleksiyonu- sürekli değişen karmaşık bir soyutlamalar dizisidir.

Bu soyutlamaların kaosuna girerek, benliğin aynı zamanda “benliksizlik” olduğu ya da isterseniz, benliğin aynı zamanda dünyanın daha büyük, kaotik benliğinin olduğu o büyülü yere erişmiş oluruz.

Psikiyatrist David Shainberg kaotik görünen akıl hastalığının gerçekte tam tersi olduğunu savunmuştur. Akıl hastalığı, dünyaya açık ve yaratıcı bir tepki verme olanağını kısıtlayarak, benlik imgesi katı ve kapalı bir hale geldiğinde meydana gelir. Su önünü bir kara parçası kestiğinde ve dolambaçlı bir akıntı yolu şeklinde kendini organize ettiğinde, bu biçim düzenini yaratmak için mümkün olan kaya, ağaç ve toprak materyalini kullanır.

Yaratıcı etkinliğin anahtarı, elde edilebilir materyalin kendiliğinden düzenlenmesinde yatmaktadır. İnsanlar için bu yaşamlarımızı harfi harfine yaratmamız gerektiği anlamına gelir. Su gibi, biz de elde edilebilir olan ne varsa, bununla yaratıcı olmak için daima bir yol bulabiliriz.

Krishnamurti yaşamın derin ve yaratıcı biçimde takdir edilmesinin

“yalnızca muazzam bir belirsizlik olduğu zaman” meydana geleceğini savunur. Ancak bu belirsizliğin yalnızca bizim büyük yaşam ve ölüm hallerimizde değil, daha da önemlisi her an içinde var olduğunu kabul eder. Her an içinde, ön yargı, mekanik alışkanlıklar, tek başına kalma, değerli ego, benlik ve dünya imgeleri ve geçmişle gelecek kavramlarının koyverilmesine izin vererek psikolojik açıdan ölme fırsatına sahibiz. Bu şekilde, bizi bize can veren büyüyle temasa geçiren yaratıcı, kendiliğinden organize olan bir algı olasılığını harekete geçiririz.

Yaratıcılık çoğunlukla yeni, şaşırtıcı ve benzersiz bir şeyle sonuçlanır, ama amacı ille de bu değildir. Kişiler genellikle kendi bireyselliklerinin daha büyük bir şeye yöneldiği otantik hakikat anlarıyla temasa geçtikleri bir süreç olduğu için yaratıcı etkinliklerle meşgul olurlar. Aslında yaratıcılık çoğunlukla eski bir şeyi yeniden bulmak ya da her günün yeniliğini ele geçirmek amacıyla kaosa girmeyi gerektirir. Yenilik duygusu yaratıcılığın kaçınılmaz bir özelliği gibi görünmektedir, çünkü yaşamın bu çok önemli türbülansına girdiğimizde, esasında her şeyin daima yeni olduğunun farkına varırız. Çoğunlukla bu gerçeğe basitçe önem vermemiştiriz. Yaratıcı olurken, farkına varırız.

Kaosun yaratıcılık dersi aşağıdaki öyküyle dile getirilir: Bir fırıncı, aylarca, yıllarca ekmek yapmak için erken kalkmış. Günlerden bir gün, müşterilerden biri yıllar boyunca almış olduğu somunların her zaman aşağı yukarı aynı göründüğünü ve aynı ağırlıkta olduğunu, ama ekmeğin

daima şaşırtıcı bir şekilde sıcak ve taze bir tadı olduğunu fark etmiş. Fırıncı “ekmek aynı görünebilir, ama yaptığım her somun yenidir çünkü burası yaratıcılığımı ifade ettiğim yerdir,” demiş.

Her sabah biz de kaosun yaratıcılığına açılma, çevremizdeki dünyaya açılma, yaşamlarımızı da yeniden kurma olasılığına açılma seçeneğine sahibiz, tıpkı fırıncının ekmekleri gibi. □

Kaynak: Yazarların Ege Meta Yayınlarından çıkan *Kaos- Yedi Yaşam Dersi* adlı kitaptan alınmıştır.

DUYURU

Sevgili Ruh ve Madde Dergisi Okuyucuları,

Ruh ve Madde Yayınları A.Ş. kapanmış olup bundan sonra faaliyetlerini Bilyay Yayıncılık adı altında sürdürecektir. Ruh ve Madde Yayınları isim hakkı ve yayın hakları Bilyay Yayıncılık'a devredilmiştir. Dergimiz, Aralık 2014 itibari ile Bilyay Yayıncılık tarafından yayınlanmaya başlamış olup, bundan sonraki abonelik işlemlerinize ilgili tüm işlemler Bilyay Yayıncılık tarafından yürütülecektir.

Bu tarih itibari ile gerek yeni abonelik, gerekse abonelik yenileme ödemelerinizi aşağıda ayrıntıları bulunan banka hesabına yapmanız gerekmektedir. Bilgilerinize sunarız,

Saygılarımızla,

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK HİZMETLERİ LTD.ŞTİ.

GARANTİ BANKASI

GALATASARAY ŞUBESİ

HESAP NO: 68 / 6295165

İBAN: TR61 0006 2000 0680 0006 2951 65

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK HİZMETLERİ LTD.ŞTİ.

ADRES: K. Mustafa Çelebi Mah. Hasnun Galip Sokak

Pembe Çıkmazı No:4/6 Beyoğlu- İSTANBUL

TEL: 0212 243 18 14

FAX: 0212 252 07 18

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

04 EKİM İçimizdeki Dişil Enerji.....Juanita Puddifoot

11 EKİM Beyin ve Karar Mekanizmaları.....Tülin Etyemez Schimberg

18 EKİM İlâhi Nizam ve Kâinat: Dönüşüm ve

Geçiş Bilgileri.....Alparslan Salt

25 EKİM Organların ŞifalanmasıBanu Gürün

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı No: 4/6 Beyoğlu - İSTANBUL • Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45 •

Faks: (0212) 252 0718 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

04 EKİM Rüya ve ÖtealemGülbin Kınacıgil

18 EKİM Anlam, Anlayış ve RealitelerNusret Sefa Yılmaz

Yer : Talatpaşa Cad. No:57 Yedigöller Apt. Kat:4 D:12 Alsancak İZMİR • Tel: (0232) 464 00 17

e-posta irader@irad.org • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları dolayısı ile etkinlik yapılmayacaktır...

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ

ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR.

GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Bilyay Yayıncılık/Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

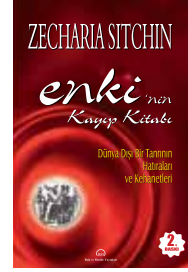
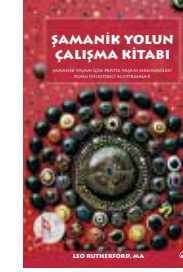
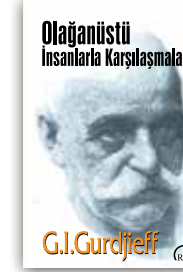
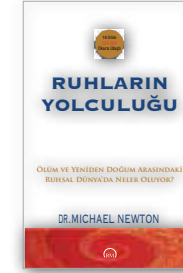
<i>300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:</i>	<i>Ölüm Sonrası:</i> Colin Wilson 22 TL
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz 15 TL	<i>Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:</i>
<i>300 Soruda Ölüm ve Ötesi:</i>	Sir William Barrett 8 TL
Alparslan Salt 15 TL	<i>Parapsikoloji ve Felsefe:</i> David Ray Griffin 9 TL
<i>Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"</i> 11 TL	<i>Ruhların Kaderi:</i> Michael Newton 32 TL
<i>Başka Yaşamlar, Başka Benlikler:</i>	<i>Ruhların Yolculuğu:</i> Michael Newton 30 TL
Roger Woolger 23 TL	<i>Ruhsal Alemin Işığı:</i> Silver Birch 10 TL
<i>Çağlar Boyu Uçan Daireler</i> 9 TL	<i>Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları:</i> A. Pauchard 6 TL
<i>Çocukların Unutulan Dili:</i> Lillian Firestone 17 TL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2:</i> Dr. K. Nowotny 11 TL
<i>Dinlemenin Zen'i:</i> Rebecca Z. Shafir 19 TL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3:</i> Dr. K. Nowotny 10 TL
<i>Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri:</i> Zecharia Sitchin 22 TL	<i>Ruhsal Dünyaya Uyanış:</i>
<i>Edgar Cayce:</i> Thomas Sugrue 25 TL	Sandra Ingerman / Hank Wesselman 30 TL
<i>Enneadlar:</i> Plotinos 16 TL	<i>Ruhun Güçleri:</i> Leon Denis 8 TL
<i>Eon:</i> Jean E. Charon 11 TL	<i>Rüyalar:</i> Sevda Yücesoy 15 TL
<i>Fallar:</i> Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson 9 TL	<i>Sevinç ve Güzellik Alemleri</i> •
<i>Geçmiş Yaşamların İyileştirilmesi:</i>	<i>Kader Bilmecesi:</i> A. Pauchard 7 TL
Roger J. Woolger 20 TL	<i>Şamanik Yolun Çalışma Kitabı:</i> Leo Rutherford 24 TL
<i>Geleceğin Felaketleri:</i> Alparslan Salt 7,5 TL	<i>Tekrardoğuş 2. Cilt</i> 13 TL
<i>Gerçek Dünyadan Manzaralar</i> 20 TL	<i>Tekrardoğuş 3. Cilt</i> 13 TL
<i>Gerçek Varlık Ruhur:</i> Leon Denis 8 TL	<i>Tekrardoğuşu Keşfetmek:</i> Hans TenDam 28 TL
<i>Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne</i>	<i>Türkiye'de 1958 Öncesi Alınan Ruhsal Tebliğler:</i>
<i>Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll</i> 27 TL	Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt 24 TL
<i>2.Cilt, Maurice Nicoll</i> 27 TL	<i>Umut Habercileri:</i> Paola Giovetto 12 TL
<i>3.Cilt, Maurice Nicoll</i> 35 TL	<i>Uzay Gemilerinde:</i> George Adamski 9 TL
<i>4.Cilt, Maurice Nicoll</i> 25 TL	<i>Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:</i>
<i>5.Cilt, Maurice Nicoll</i> 25 TL	John Willner 22 TL
<i>5'li set, Maurice Nicoll</i> 125 TL	<i>Yaşayan Zaman:</i> Maurice Nicoll 18 TL
<i>Günlük Sofroloji:</i> Jean Yves Pecollo 10 TL	<i>Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları:</i> J. G. Bennett 8 TL
<i>Güzel Hayatı Yaratmak:</i> Beyaz Kartal 6 TL	
<i>Işığa Giden Dönüşüm Yolculuğu:</i> Kaia Nightingale 28 TL	
<i>Herkes İçin Ötelem Rehberi:</i> G.M. Roberts 13 TL	
<i>Hinduizm:</i> Swami Nikhilananda 15 TL	
<i>Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının</i>	
<i>Tenasüh İnançıyla İlişkisi:</i> Dr. A. İ. Yitik 8 TL	
<i>İşsel Gerçeklik:</i> Paul Brunton 10 TL	
<i>İki Dünya Arasında:</i> F. Wiedemann 14 TL	
<i>İlahi Nizam ve Kainat Terimleri Sözlüğü:</i>	
Alparslan Salt/Cem Çobanlı 35 TL	
<i>İsa Keşmir'de mi Öldü?:</i> S. Obermeier 8 TL	
<i>Kader Sorunu:</i> Leon Denis 13 TL	
<i>Kayıp Diyarlar:</i> Zecharia Sitchin 18 TL	
<i>Kozmik Sempati:</i> David Spangler 17 TL	
<i>Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:</i>	
R. Eugene Davis 5,5 TL	
<i>Kutsal Tesirler:</i> J. G. Bennett 8,5 TL	
<i>Küresellik:</i> Cengiz Çevre 7 TL	
<i>Meta Ansiklopedi:</i> Alparslan Salt-Cem Çobanlı 40 TL	
<i>Ne İçin Yaşıyoruz?:</i> J. G. Bennett 8 TL	
<i>Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar</i> 20 TL	
<i>Otopsi Roswell Olayı:</i> Y. Tokatlı 9 TL	

<i>Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)</i> 5 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık)</i> 60 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)</i> 52 TL
<i>(Yurt dışı abone: Yıllık)</i> 75 Euro
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19</i> 10 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34</i> 12 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35</i> 14 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37</i> 18 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38</i> 20 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39</i> 22 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40</i> 24 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41</i> 26 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42</i> 30 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43</i> 34 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44</i> 40 TL

Meta Yayınları

Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı:</i> Murry Hope 12 TL
<i>Bir Yaşamın Daha Olsa:</i>
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl 15 TL
<i>Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!:</i> Janet Cunningham,
Michael Ranucci 12 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi:</i> J. V. Belle 11 TL
<i>Dünya'ya Mektup:</i> Elia Wise 16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i>
Judith Stanton, Pat Rodegast 18,5 TL
<i>Excido:</i> Aysun Bitir 10 TL
<i>Göksel ve Yersel Işımlar:</i> Wilton Kullmann 10 TL
<i>İçten Yaşamak:</i> Sri Aurobindo ve Anne 13 TL
<i>Kainatın Masalı:</i> Zeynep Zahal Camat 14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin:</i> William Bloom 13 TL
<i>Kıyamet Kitabı:</i> Zeynep Zahal Camat 10 TL
<i>Masumiyete Dönüş:</i> J. M. Schwartz 16 TL
<i>Mong:</i> Hendrick Vannek 10 TL
<i>Psikik Korunma:</i> Fadime Emir 16 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı Kurmak:</i>
D. Zohar-Dr. I. Marshall 19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kirsta 20 TL
<i>Şamanik Yolculuk:</i> Sandra Ingerman 20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı:</i> M. Mercati 18,5 TL
<i>Yönlendirmeli GEVŞEME Uygulaması (CD):</i>
Reşat Güner 15 TL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma:</i> W. Kullmann 11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT

ONLINE

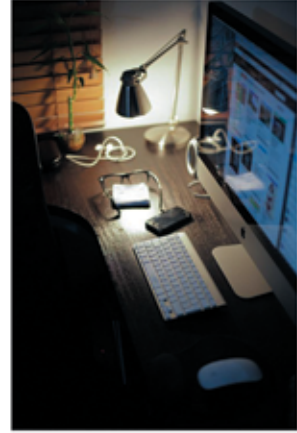
31 Ekim'den itibaren
her Pazartesi 21:00 - 22:30 arası

Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği Sunar

Dr. Bedri Ruhselman'ın 1959 yılında gerçekleştirdiği devre sonu bilgisi niteliğinde bir spiritüel çalışma olan **İlâhî Nizam ve Kâinat**'ın günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısı üzerinden gerçekleştireceğimiz uzaktan eğitim çalışmaları 31 Ekim pazartesi 21:00'de başlıyor...

İnternet üzerinden gerçekleştireceğimiz bu çalışmalara dilediğiniz her yerden -ister bilgisayarınızdan, ister cep telefonunuzdan- bağlanabilirsiniz. MTİA Derneğinin seçkin eğitimcilerinin ardıl olarak gerçekleştireceği bu uzaktan çalışma **İLÂHÎ Nizam ve Kâinat**'ın daha kolay anlaşılması için katılımcıların yazılı olarak soru sorabileceği interaktif bir eğitimi amaçlamaktadır.

Kayıtların **You Tube** üzerinden erişimi de katılamayan kişilere sağlanacaktır.

Kayıt ve detaylı bilgi için lütfen aşağıdaki adrese mail atınız:

ilahinizamvekainatonline@gmail.com